

Peta obletnica Titove smrti

V soboto, 4. maja, ob 15.05 so se po vsej Jugoslaviji oglasile sirene. Koraki milijonov so zastali. Peta obletnica Titove smrti. Pet let je minilo, odkar smo izgubili velikega človeka, državnika, učitelja mladih, ki je stal na čelu v boju za svobodo in mir, za uveljavljanje socialističnega samoupravljanja in politike neuvrščenosti.

Pet let od njegove smrti in štirideset let svobode. Svobode, ki smo jo jugoslovanski narodi in narodnosti izborili pod njegovo zastavo. Še veliko obletnic bo, ki jih bomo proslavljali sami, brez njega, a ob vsaki se bomo s svetlo mislijo spominjali njegovega dela, Tita, ki živi v vseh nas, v srcih milijonov Jugoslovanov.

40LET

MIRU, SVOBODE IN DELA

TOPOLSICA 11.5.'85

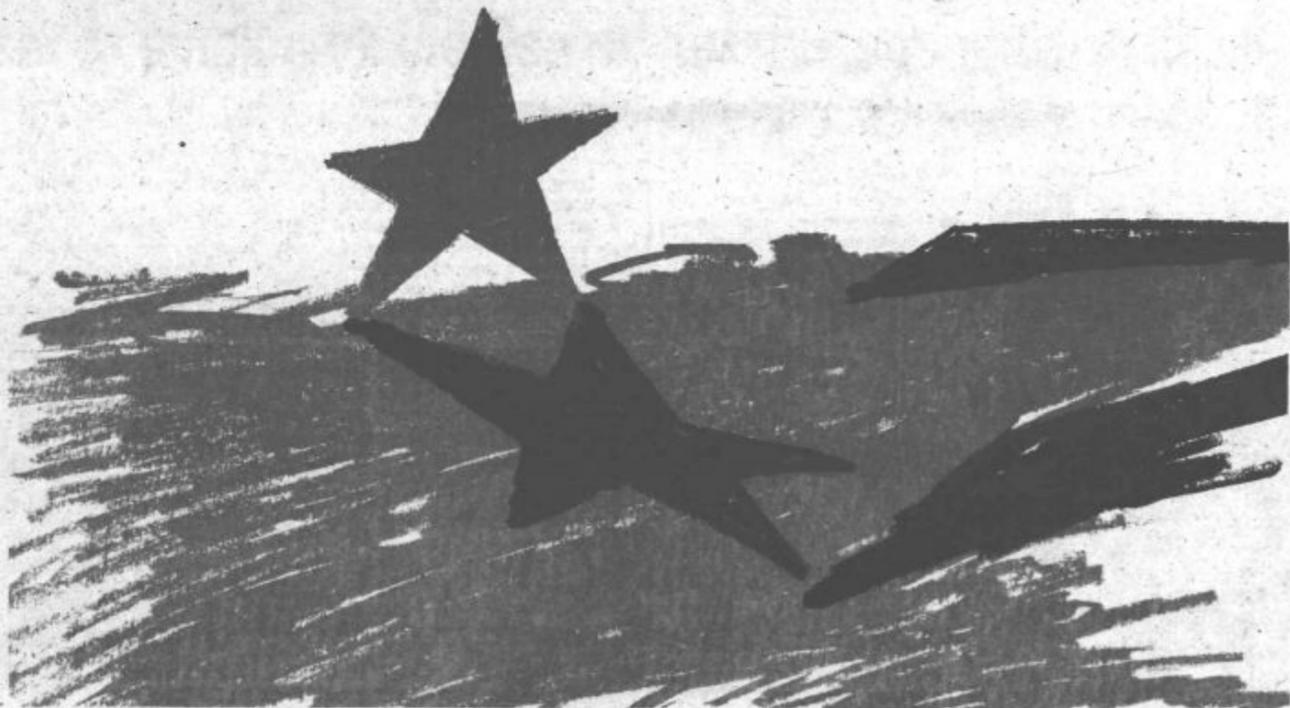
*Minilo je štirideset let,
ko so ljudje Šaleške doline,
tistega majskega dne,
po kapitulaciji fašizma
navdušeno pozdravili zmago.*

*Minilo je štirideset let
delovnih zmag in ustvarjanja.*

**VABIMO VAS,
DA SKUPAJ PROSLAVIMO
TA ZGODOVINSKI DOGODEK
V SOBOTO, 11. MAJA, OB 11. URI,
V TOPOLŠICI.**

Slavnostni govornik bo generalpolkovnik
Ivan Dolničar-Janošič.

Iz Titovega Velenja in Šoštanja bodo od 9. ure
dalje vozili posebni avtobusi.

Seje zborov občinske skupščine

O izobraževanju in njegovih težavah

Jutri se bodo na skupno sejo sešli vsi trije zbori skupščine občine Velenje. Na tem zasedanju bodo delegati, skupno z delegati občinske izobraževalne skupnosti, tehtali problematiko vzgoje in izobraževanja v občini Velenje, obravnavali pa bodo tudi osnutek odloka o določitvi šolskih okolišev osnovnih šol v občini Velenje.

Tudi na tem področju so se v občini Velenje v zadnjem obdobju težave precej nakopičile, njihova celovita in kakovostna razrešitev pa je v sedanjem trenutku povsem nemogoča. Tako se nam obeta le gašenje največjih požarov, kar pa seveda ne bo preprečilo stagnacije, oziroma, kar je še huje, nazadovanja te tako zelo pomembne dejavnosti.

Rešitve, ki jih načrtovalci predlagajo, vsekakor niso spodbudne. Predvideno je ukinjanje oddelkov celodnevni šol, vprašljivi postajajo oddelki podaljša-

nega bivanja, na ekonomsko osnovo želimo postaviti stroške šolske prehrane, materialne (ne)zmožnosti pa bodo očitno okrnile tudi nekatere dejavnosti iz sedanjega programa življenja in dela osnovnih šol.

Skratka, iščemo torej cenejšo šolo, obenem pa upamo (le na kakšni osnovi), da bo ta enako kakovostna, če ne celo boljša od sedanje. Govorimo o izenačevanju pogojev za vse učence, pa v isti sapi ugotavljamo, da se bodo ti v Titovem Velenju zaostrovali do izgradnje nove osemletke, pa tudi takrat stanje ne bo bistveno boljše. Ob tem pa nas je sedaj, ko je glasbena šola že skoraj zgrajena, in ko naj bi nekaj razredov v njej namenili za osnovno šolo, nenadoma preblisnilo, da bo takšno delo zelo oteženo, da bi morda tu lahko uvedli le oddelke podaljšanega bivanja, očitno pa bi bilo najbolje, ko teh prostorov sploh nebi bilo.

Pri iskanju cenenerjših rešitev pač posegamo tja, kamor bi najmanj smeli, iščemo izgovore in utemeljitve, ki bodo našim otrokom le malo v prid, posegamo po rešitvah in uporabljamo trditve (tudi naše stare šole so bile uspešne — da! toda kam nas je pripeljalo naše pomanjkljivo znanje), ki prav gotovo ne obetajo veliko dobrega, predvsem pa ne uspešnega dohajanja razvitega sveta; in če že v šolstvu, tudi v gospodarstvu očitno ne.

Za optimizem torej ni veliko prostora; ne nudita ga niti trenutno stanje niti gradivo; morda pa ga bo za kanček lahko dodalo združeno delo, če bo zmoglo in znalo, kljub zelo zaostrenemu gospodarskemu položaju, šolstvu vendarle nuditi kakšno drugačno alternativo.

B. Zakošek

ZŠAM Titovo Velenje

Oživiti vse društvene dejavnosti

Na letni konferenci so člani združenja šoferjev in avtomehanikov iz Titovega Velenja pregledali in ocenili delo v preteklem letu in kritično ocenili vrsto dejavnosti, ki jih združuje.

Dobro so delali avto šola, športna dejavnost, tudi strokovno usposabljanje posameznikov je bilo zadovoljivo. Ne smemo pa pozabiti še na prizadevno vzgojno-preventivno dejavnost. Ni pa bilo najboljših sodelovanj s kolektivni, usklajeno prav tako niso delali delegati in komisije, rečno je bilo družabno življenje. Čeprav je dejavnost tega društva zelo razgibana, bi morali nekateri posamezniki vendarle najti čas za načrtovanje, usklajevanje in uresničitev zadanih nalog, predvsem za izboljšanje delovnih pogojev avtomehanikov in voznikov, krepitev prometne varnosti, ki se po mnenju strokovnjakov s tega področja slabša kot je bila, usposabljanje voznikov začetnikov ter strokovno izpopolnjevanje voznikov ter avtomehanikov. Gotovo je razdrobljenost in neenoten nastop tudi vzrok za upadanje delovne življenjske ravni članov združenja z vsem posledicami (nizkimi osebnimi

dohodki, zaostajanje nadomesti materialnih stroškov, neredno kontroliranje zdravstvenih sposobnosti, slabo obveščanje...).

Klubu oceni, da morajo v prihodnje v zvezi šoferjev in avtomehanikov vse boljše delati, je prevladovalo mnenje, da je poročilo o delu odraz marljivosti nekaterih posameznikov. Ti zagotovo ne morejo ostati še naprej osamljeni v svojih prizadevanjih. Prav takšno je bilo mnenje predstavnikov zveze šoferjev in avtomehanikov Slovenije ter predstavnikov sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, ki je pohvalil delo članov, predvsem avto šole na področju preventive.

V letošnjem delovnem programu so člani tega društva namenili vso pozornost preventivni vzgoji voznikov, krepitevi društvene poudarnosti z ostalimi združenji ter organizacijami. Sprejeli pa so tudi zelo pomemben sklep, in sicer o ustanovitvi delovne skupnosti avtošole. S tem je prenehal delati 32 članski upravni odbor (od teh je bilo veliko članov nedelavnih), novoizvoljeni pa bo odšel šteje 16 članov.

Jože Miklavc

Na letni konferenci so udeleženci kritično spregovorili o delu v preteklem letu

Občina Žalec

Osrednja proslava ob 40-letnici ustanovitve

Občani občine Žalec bodo 40-letnico osvoboditve proslavili s priložnostno slovesnostjo, ki bo v nedeljo, 12. maja, s pričetkom ob 10. uri pred domom krajanov v Andražu. Na slovesnosti bodo nastopili združeni pevski zbori žalske občine in recitatorji. Vabijo občane, da se proslave udeležijo v čimvečjem številu.

Naša beseda 85

V topli gredi je zrastle veliko dobrega

Kaj in kako so delali na kulturnem področju mladi celjskega področja, smo imeli priložnost videti na prireditvi Naša beseda 85, ki je bila 22. in 23. aprila v Titovem Velenju. Na prireditvi se je predstavilo enaindvajset skupin. Mladi so plesali, recitali, se spoprijeli z gledališko besedo in glasbo.

Sodelovali so mladi iz OŠ Polzela, Petrovče, Rečice ob Savinji, predstave so se konjiške srednješolke, KUD France Prešeren iz Vojnika, srednja tehniška šola iz Celja, Plesna skupina GIP iz Titovega Velenja, mladinska skupina iz Smartnega ob Paki, OŠ bratov Letonje Smartno ob Paki, Pionirski dom Celje, OŠ Šempeter, plesno gledališče Celje, OŠ Dušana Jereba iz Slovenskih Konjic, Plesna skupina Igen, srednja družboslovna šola iz Celja in srednja pedagoška šola.

Na predhodnih prireditvah in seveda tudi pogovorih, smo si po občinah ogledali več kot petdeset skupin in tako zbrali neke vrste prerez te dejavnosti, predvsem po zvrsteh. Ni šlo za to, da najboljše

Za razvoj turizma moramo skrbeti vsi

Turistično društvo Titovo Velenje se je sestalo na letni konferenci, ocenilo delo za preteklo leto ter sprejelo program dela za letošnje leto.

Predsednica društva, Anica Oblak, je v svojem poročilu poudarila, da se je društvo tvorno vključevalo v vse naloge na področju varstva okolja. Vsa prizadevanja za urejenost in čistočo mesta in naselij še niso prinesla dovolj vidnih rezultatov, zato bodo potrebne še nadaljne aktivnosti ter kulturna preobrazba tistih občanov, ki jim ni mar, v kakšnem okolju živijo.

V preteklem letu je Turistična zveza Slovenije razglasila mesto Titovo Velenje za drugo najlepše urejeno mesto v Sloveniji, zato je potrebno narediti vse, da to priznanje še izboljšamo.

Ocenjeno je bilo, da se je ponudba na področju gostinstva nekoliko izboljšala, da je organiziranih več prireditev in kulturnih tednov, še vedno pa ne moremo biti zadovoljni z urejenostjo in čistočo gostinskih lokalov ter potrebo v nekaterih. Zaskrbljujoče je podatek, da je bilo število nočitev domačih gostov v letu 1984 za 2,5 odstotkov manjše od leta 1983. Število nočitev tujih gostov pa se je povečalo za 6,2 odstotka.

Pri tem ugotavljajo, da se predvsem v času glavne turistične sezone, veliko turistov pelje skozi Šaleško dolino, zato je nujno čimprej urediti predvideni avto kamp ob Velenjskem jezeru, da bi tako zadržali za kakšen dan tranzitne turiste. Jezero naredi možnosti za surfanje in jadranje, na razpolago je veliko teniških igrišč, restavracija Jezero pa nudi zabavo in solidno postrežbo.

Kritično so ocenili delo turističnih agencij iz Titovega Velenja. Vse te agencije opravljajo različne usluge za občane velenjske občine, zelo malo pa naredijo, da bi prišlo v Velenje več domačih in tujih gostov.

ZA RAZVOJ TURIZMA MORAMO SKRBETI VSI

Bolj bi morale sodelovati tudi turistične agencije in gostinske organizacije združenega dela.

Izrekli so kritiko glede slabe propagande. V naši občini že več kot leto dni nimamo ustreznega prospekta, zato je tudi težko propagirati naše naravne, zgodovinske, kulturne znamenitosti in ponudbo našega kraja.

Društvo je tudi sodelovalo z zelenimi stražami na osnovnih

šolah, to sodelovanje je v letošnjem letu še okrepljeno.

Zanimiva je bila razprava učenca osnovne šole Miha Pintar-Toledo, ki je predstavil delo in prizadevanje turističnega krožka na tej šoli.

Predsednik celjske turistične zveze pa je v svojem govoru poudaril velik pomen turizma v našem gospodarstvu, zato je potrebno narediti vse, da iztržimo iz turizma kar največ dragocenih deviz.

Letno konferenco so sklenili z zanimivim predavanjem ing. Miha Ogorevca o urejanju in čuvanju okolja.

Podelili vrtnice

Komisija za varstvo okolja po krajevnih skupnostih so v preteklem letu ocenjevale urejenost, vzgojo in nego cvetja in predlagale, da za najboljše ureditve podelijo priznanja, vrtnice in prehodni pokal.

Upravni odbor turističnega društva Titovo Velenje je odločil, da podelijo za leto 1984 310 priznanj, štiri zlate, šest srebrnih in tri bronaste vrtnice, eno priznanje za urejeno mestno krajevno skupnost in prehodni pokal za najbolj urejeno vaško krajevno skupnost.

Iz krajevnih skupnosti staro Velenje je dobila družina «Lukanc zlatu, družina Zohar srebrno in družina Trnovšek bronasto vrtnico. Iz krajevnih skupnosti F. Leskova-Luka sta dobili družini Mihelec in Koren srebrno, družina Hižar pa bronasto vrtnico.

Turistična zveza občine Velenje

Zanimiva predavanja

— petek, 31. maja ob 17. uri v dvorani skupščine občine predavanje mag. Janeza Bogataja O VARSTVO SLOVENSKE KULTURNE KRAJINE, o vključevanju slovenske etnografske dediščine v turistično ponudbo.

— petek, 7. junija ob 18. uri v dvorani skupščine občine Velenje predavanje mag. Vekoslava Sršena, o tem: KAKO USTVARITI KLIMO ZA TURIZEM V KRAJU.

— petek, 14. junija ob 18. uri bo v dvorani skupščine občine Velenje predavala in predvajala diapositive Alenka Seher o Turčiji, Ankari, Anatoliji in Istanbulu. Vabijo občane, da se udeležijo predavanj. Vstopnine ni!

POZIV K TEKMOVANJU ZA NAJBOLJ UREJEN KRAJ, KRAJEVNO SKUPNOST V OBČINI, ZA PREHODNI POKAL TURISTIČNE ZVEZE OBČINE VELENJE!

Vsakoletnemu tekmovalcu slovenskih krajev za naslov NAJBOLJ PRIZADEVNEGA se pridružuje tudi občina Velenje. V letošnjem letu bo tekmovalje že sedemnajst. Vabimo vas, da se tudi vaš kraj odloči in tekmuje z nami, da se poskuša čim bolj uvrstiti in da tekmuje za PREHODNI POKAL UREJENEGA IN PRIZADEVNEGA KRAJA OBČINE.

Vse informacije v zvezi s tekmovaljem dobite pri Turistični zvezi občine pp 23.

TURISTIČNA ZVEZA OBČINE VELENJE RAZPISUJE PROSTO KANDIDATURO ZA ORGANIZACIJO LETOŠNJE FOLKLORNE PRIREDITVE KMEČKI PRAZNIK 85

Prednost pri izbiri ima krajevna skupnost, ki je že doslej uspešno organizirala to prireditev. V primeru, da se ne prikladi do 30. 5. 1985 na razpis, prevzame organizacijo prireditve krajevna skupnost, ki se bo prijavila na razpis in ki izpolnjuje pogoje za takšno prireditev.

V ta namen vabimo občane krajevnih skupnosti občine, da pretehtajo svojo odločitev z namenom ohraniti kmečke običaje, ki so sestavni del DEDIŠČINE SLOVENSKE KULTURNE KRAJINE.

Ukrep družbenega varstva ne pomeni dovoljenje za različna samovoljna ravnanja

Po zakonu o združenem delu lahko občinska skupščina uvede ukrep družbenega varstva, če v delovni organizaciji nastanejo bistvene motnje v samoupravnih odnosih ali so huje prizadeti družbeni interesi, pa tudi, če delovna organizacija ne izpolnjuje z zakonom določenih obveznosti! S takim ukrepom se tedaj zagotavlja varstvo pravice dela z družbenimi sredstvi in drugih pravic na osnovi družbene lastnine. Tako je jasno, da se s takim ukrepom želi preprečiti prisvajanje družbenih sredstev in sploh vsako nezakonito razpolaganje ali uporabljanje družbenih sredstev v nasprotju z njihovo naravo ter namenom. Za-

kon pa tudi določa, da se tak ukrep uvede le, če določenih nespornostov in sporov ni mogoče rešiti po redni poti!

Dosedanje izkušnje kažejo, da se v takih primerih zlasti tako imenovani začasni poslovodni organi, ki jih skupščine postavijo zato, da bi rešili kar pač lahko, znajdejo v dokaj nezavidljivem položaju. V tem sestavku želimo poudariti težave, ki se pojavljajo v zvezi z delovnimi razmerji delavcev, ki ne želijo več združevati dela z drugimi delavci v organizaciji združenega dela, ki je pod ukrepom družbenega varstva!

V vsakem primeru velja, da se z

vedbo ukrepa družbenega varstva prav v ničemer ne spremenijo ustavne in zakonite pravice (pa tudi dolžnosti) delavcev iz naslova združevanja dela oziroma iz področja delovnih razmerij — vsak delavec ima zajamčeno svobodo dela. Vsaakdo si svobodno izbira poklic in zlasti zaposlitev. Ustava pa končno zagotavlja, da je vsakemu občanu pod enakimi pogoji dostopno vsako delovno mesto in vsaka funkcija v družbi! Tako je tudi zakon o delovnih razmerjih povsem jasen ko določa, da vsakemu delavcu obvezno preneha delovno razmerje, če pisмено izjavi, da ne želi več delati v temeljni organizaciji in da prekine delovno

razmerje! Prav nobeden samoupravni akt, še manj pa ukrep katerikoli organa ali posameznika, ne sme in ne more omejiti to pravico delavca, ki izhaja iz ustave.

Mogoče je le začasno zadržati delavca na delu in še tak rok mora biti jasno in določeno zapisan v samoupravnem aktu, a vemo, da znaša lahko najmanj 30 dni in največ 6 mesecev! Je že mogoče, da obstoje takšni ali drugačni ugovori češ, da si v sedanjih časih tega ne bi smeli dovoliti oziroma da bi vsaj ponekod lahko to »omejili«. Dejstvo je, da so vsi občani pred ustavo enaki in dokler zakonitih, zlasti pa ustavnih določil ne bomo menjali, se bomo pač

mogli in morali po njih ravnati. Če tedaj delavcu preneha delovno razmerje v skladu z zakonom in pravilnikom o delovnih razmerjih, mu je v skladu z veljavnim pravilnikom v delovni knjižici treba izročiti delovno knjižico, kar mora delavec potrditi s podpisom (namreč prevzem).

Ni odveč dodati, da stori prekršek tista organizacija združenega dela, ki ne vroči delavcu v pisni obliki sklepa, da mu je prenehalo delovno razmerje z razlogi zanj in tudi s poukom o pravici do pritožbe! Delavec, ki mu ni izročen pisneni sklep o prenehanju delovnega razmerja in tudi

delavska knjižica, (za katero zakon pravi, da je javna listina), ima pravico zahtevati odškodnino, če mu je zaradi tega nastala škoda, ko se ni mogel pravočasno zaposliti kje drugje oziroma ni mogel uveljavljati pravice do skupnosti za zaposlovanje! Zato pač ne gre, da bi samovoljno ravnali v teh zadevah v katerikoli organizaciji združenega dela, še manj pa tam, kjer je bil ravno zaradi kršitve samoupravnih pravic in družbene lastnine uveden ukrep družbenega varstva!

— trih —

NE

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo, c. Františka Foita 10.
»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »šaleški rudar«, kot

tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.
Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (direktor in glavni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstič-Planinc (novinarji).

Izhaja ob četrkih.
Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 854-761, 855-450, 856-955. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.
Cena posameznega izvoda je 25 dinarjev. Letna naročnina za

individualne naročnike je 1200 dinarjev (na mesec 100 dinarjev); za tujino 2550 din.
Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.
Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.
Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

DOGOVARJAMO SE, ODLOČAMO

Občinska skupnost socialnega skrbstva
Vedno več nalog, denarja
pa manj

Občinska skupnost socialnega skrbstva Velenje je v preteklem letu uresničila vse načrtovane naloge. Zaostrene gospodarske razmere in nižji osebni dohodki, s tem pa seveda tudi manj denarja namenjenega za dejavnost te skupnosti, so ovirali finančno poslovanje. Treba pa je povedati tudi to, da so se prav zaradi padca realne življenjske ravni močno povečale potrebe za izplačila družbeno-dnevnih pomoči, oskrbnih in rejalnih. Večkrat med letom spremenjen finančni načrt in višja prispevna stopnja sta komajda zadostovala za uresničevanje prednostnih programov občinske skupnosti socialnega skrbstva.

Naloge, ki jim je ta skupnost v preteklem letu namenjala več skrbi, so bile vse oblike družbeno-dnevnih pomoči kot edini in dopolnilni vir, začasne in enkratne. Številno upravičencev do teh je stalno naraščalo. Zaradi zamrznitve cen v začetku preteklega leta so se znašli v hudih finančnih zagatah vzgojni in socialni zavodi, ki po odmrznitvi niso mogle več pokriti nastale izgube. Zato je občinska skupnost socialnega skrbstva Velenje namenila nekaj denarja za del amortizacije domu za varstvo odraslih. Tudi delavci Centra za socialno delo, izvajalska delovna organizacija na področju socialnega skrbstva, so se ubadali z velikim pomanjkanjem denarja kadrovske in tudi prostorski vprašanji. Dejavnost centra se je z uvedbo enotne skupne evidence, skrbo za duševno prizadete otroke, kar za 40 odstotkov več storitev so opravili na področju varstva otrok in družine povečala, delovni prostori pa so ostali enako veliki. Zato so delegati na zadnjem zasedanju skupščine občinske skupnosti socialnega skrbstva Velenje reševanje tega vprašanja naložili odboru za svobodno menjavo dela pri tej skupnosti.

1. maja lani je skupnost začela zbirati sredstva še za novi zakon o družbenem varstvu odraslih oseb. Tudi prizadevanja za znižanje solidarnosti, o kateri so delegati razpravljali skoraj na vsaki seji skupščine, niso obrodila željenih sadov. Spremenjena merila bodo pričela veljati šele v novem srednjeročnem obdobju.

V občini so potrebe po domskem varstvu odraslih oseb vedno večje. Na zadnji seji skupščine te skupnosti smo med drugim slišali, da bomo nov dom za varstvo odraslih v občini gradili v naslednjem srednjeročnem obdobju v krajevni skupnosti Šalek-Gorica. Ob tem pa je treba povedati, da se v republiki še niso dogovorili kako bo z 0,4 odstotnim prispevkom od pokojnin po letu 1985. Iz tega denarja pa je bil v glavnem zgrajen sedanji dom za varstvo odraslih v Titovem Velenju.

O vsem tem, pa o delovnem in finančnem načrtu, občinske skupnosti socialnega skrbstva Velenje za letošnje leto, o delu centra za socialno delo Titovo Velenje v letu 1984 ter o letošnjih nalogah so razpravljali delegati obeh zborov na zadnji seji skupščine te skupnosti. Potrdili pa so tudi za 10 odstotkov višje cene oskrbnega dne v velenjskem domu za varstvo odraslih. Ta podrazitev kljub temu ne bo zadostovala niti za pokrivanje stroškov prehrane.

Delegati, zakaj tako?

Že večkrat so bile seje skupščin telesnokulturne skupnosti na robu sklepčnosti. Zadnja, torkova, pa je bila celo nesklepčna. V zboru uporabljeni delegati je namreč manjkalo kar pet delegatov, zbor izvajalec pa je bil komajda sklepčen. Po dolgem razmišljanju, ali skupščina bo ali ne, so se prisotni

Občinska telesnokulturna skupnost

Odslej po doseženih rezultatih, skrbi za popularizacijo

Delegati obeh zborov občinske telesnokulturne skupnosti so na zadnji seji osrednjo pozornost namenili najaktualnejšim težavam te skupnosti, in sicer razvrstitvi klubov in društev, telesnokulturnim centrom, vadiščem in pomožnim prostorom ter poročilu o uresničevanju zakona o svobodni menjavi dela na področju telesne kulture v Sloveniji. Med pomembnejše točke dnevnega reda pa so sodile še obravnava in sprejem realizacije programa te skupnosti za preteklo leto, ter program in finančni načrt skupnosti za leto 1985.

Poleg izvajanja nalog programa, kljub finančnim težavam je bil v celoti uresničen, je bila v ospredju vseh nosilcev telesnokulturne dejavnosti obravnava pristop k realizaciji gradiva »Organiziranost in stanje telesne kulture v občini Velenje.« Iz gradiva je razvidno, da se poleg članov odborov z marljivim delom ne morejo pohvaliti tudi delegati te skupnosti, saj je bila udeležba vedno na meji sklepčnosti. Omejena finančna sredstva, na področju družbenih dejavnosti je bila telesni kulturi v letu 1984 določena najnižja rast prihodkov za izvajanje rednega programa, so botrovala mnogim težavam, ki jih na tem področju ni prav malo. RTC Golte in bazeni v Titovem Velenju tako ostajajo še naprej gordijski vozeli velenjske telesnokulturne skupnosti.

Sedanjo raven telesne kulture v naši občini naj bi v letošnjem letu zagotavljali z doslednim uresničevanjem sklepov zapisanih v

gradivu Organiziranost in stanje telesne kulture v občini Velenje. večjim razmeram osnovnih oblik te dejavnosti. predvsem pri mladi generaciji in krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela. večji finančni soudeležbi uporabnikov telesnokulturnih storitev, posebno skrb pa bo skupnost namenila področju športne turistične ponudbe, ki ima v naši občini širše možnosti. V programskih usmeritvah imajo znova prednostno mesto področje množične telesne kulture, tekmovalni šport in vzdrževanje telesnokulturnih objektov. V razpravi so delegati poudarili, da se je treba zavedati težkega gospodarskega položaja v katerem naj bi zastavljene cilje dosegli. Prav tako so menili, da za sedanjo slabo kakovost slovenskega športa niso edini vzrok škopja finančna sredstva, ampak tudi napačne odločitve pri organiziranosti telesnokulturne dejavnosti, nenačrtovano delo z

mladimi in odstopanje od osnovnih načel amaterizma. Zmanjševanje materialnih možnosti vodi k še nadaljnemu padanju kvalitete tekmovalnega športa, za katerega v velenjski občini ni dovolj denarja. Zivahna razprava se je razvila o zimskem bazenu. Delegati so menili, da ni pravega razumevanja za reševanje tega vprašanja. Ali je res samo telesna kultura porabnik tega objekta? Zakaj nismo njegove obnove zapisali med naloge četrtega referendumskega programa? so se med drugim vprašali.

Klubi in društva v občinski telesnokulturni skupnosti niso več razdeljena po prednostnem vrstnem redu, ampak po kriterijih, ki sta jih potrdila skupščina zveze telesnokulturnih organizacij ter občinska kulturna skupnost konec lanskega leta. Tako imata sedaj področje športne rekreacije in tekmovalnega športa povsem enake izhodiščne možnosti. Klubi in društva se bodo odslej razvr-

ščali v razrede po doseženih delovnih rezultatih, prizadevanja, skrbi za popularizacijo in vključevanjem predvsem mladih. Na osnovi tega pa bodo prejemali tudi odgovarjajoča finančna sredstva. Ocenjevanje bo izvedeno vsako leto po končani tekmovalni sezoni oziroma koledarskem letu. Možnost prehajanja iz nižjega v višji razred ali obratno bo takoj v naslednjem letu, seveda če bodo klubi in društva dosegli načrtovane rezultate. Nadvse pomembno je tudi vprašanje, kako bomo v občini nove športne objekte vzdrževali, ne samo koristili. Če smo jih zgradili s sredstvi samopriskrbe in udarniškim delom, jih s tem denarjem moramo tudi vzdrževati.

Ob koncu skupščine pa so delegati sprejeli še samoupravni sporazum o ustanovitvi in organiziranosti skupnih služb družbenih dejavnosti občine Velenje

ZTKO Velenje

Znova o delitvi in kriterijih

Brez pripomb so delegati skupščine zveze telesnokulturnih organizacij na drugi redni seji potrdili realizacijo programa ZTKO Velenje v preteklem letu, veliko bolj zivahna pa je bila razprava pri sprejemanju finančnega načrta za letošnje leto.

Vse se je vrtilo okrog denarja in razdelitve klubov ter društev. Čeprav je za letenskulturo predvidenega v občini skoraj enkrat več denarja kot preteklo leto, ne bo zadostal za dejavnost vseh klubov in društev, ki bodo po novi razvrstitvi prejemali denar le na osnovi vloženega dela in doseženih rezultatih v preteklem letu. Seveda takšna razvrstitev ni dokončna in ima vsak klub ter društvo možnost napredovanja v višji razred. Razprava je znova pokazala, da so v klubih in društvih premalo marljivo vključili v javno razpravo o kriterijih in razvrstitvi in da vidi vsak le sebe. Premalo pozornosti pa namenjajo delu in re-

zultat. Po finančnem načrtu zveze telesnokulturnih organizacij občine Velenje za to leto bomo v občini za športno rekreacijo namenili 11.300.125 dinarjev, za tekmovalni in vrhunski šport 38.150 tisoč, za vzdrževanje objektov pa bo zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje namenila 12.922.726 dinarjev. Eden od sklepov te skupščine je bil tudi ta, da bodo finančni načrt za posamezne klube in društva sprejemali ob poljetju oziroma po zaključeni tekmovalni sezoni. Prav tako pa je treba kriterije, ki so sedaj na »preizkušnji« še dodelati.

Udeleženci druge redne seje skupščine zveze telesnokulturnih organizacij občine Velenje so se med drugim dogovorili, da bo predsedstvo ZTKO določilo minimalno članarino za letošnje leto in dali pobudo za novo samoupravno organiziranost delegatske sistema v občinski telesno-

kulturni skupnosti. V prihodnje naj bi zveza telesnokulturnih organizacij sestavljala zbor izvajalcev skupščine tega ssa. Tako bodo manj denarja namenili za delovanje delegatskega sistema in več za športno dejavnost in vzdrževanje objektov, tudi tistih, ki so jih krajani prevdli v referendumskih programih.

Ob koncu pa še to. Zadnja seja skupščine zveze telesnokulturnih organizacij je bila tudi tokrat komajda sklepčna, čeprav je bil na dnevnem redu sprejem in obravnava finančnega načrta za letošnje leto. Udeležba na sejah skupščine pa je sedaj eden od kriterijev razdelitve klubov in društev.

«Če drugače ne bo šlo, bo treba udariti po žepu, saj je to še edini ukrep, ki kaj zaleže,» je med drugim poudaril ob koncu seje predsednik zveze telesnokulturnih organizacij občine Velenje Marjan Klepec.

Osnovna šola Biba Roek

Šolo postaviti v osrčje življenja, vzgajati za življenje

Ob 210. letnici ustanovitve šole in 10. letnici celodnevne osnovne šole je bila 25. aprila na osnovni šoli Biba Roekca v Soštanju svečana seja zbora delavcev. Poleg kolektiva šole so se jubilejne svečanosti udeležili tudi številni drugi gostje, predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine Velenje ter dr. Emil Rojc, sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje, Marjan Jelen, član predsedstva republiške konference SZDL in Tone Ferenc, predsednik republiške izobraževalne skupnosti. Proslave ob tem častitljivem jubileju so se udeležili tudi nekdanji učitelji in mentorji, ki so delovali na tej šoli, pa tudi predstavniki drugih šol občine.

Ta soštanjka šola je bila med tistimi, ki so orale ledino na področju nove oblike organiziranosti. Pedagogi pa so zelo uspešno sodelovali s pedagoškim inštitutom.

Ob začetku slovesne seje so še posebej poudarili, da imata poleg delavcev — učiteljev, za uspešno delovanje celodnevne šole velike zaslugе Olga Medved, nekdanji pomočnik ravnatelj in ravnatelj Matjaž Natek. Za njihovo delo in pridobljene izkušnje, so se zani-

male tudi druge šole. Tako je na primer v desetih letih šolo obiskalo kar 48 delegacij, ki so se želele seznaniti s to celodnevno obliko življenja in dela ter z uspehi, ki jih je prinesla.

Šola je od vsega začetka sodelovala s krajevno skupnostjo in Termoelektromami Soštanj, kar je pripomoglo k njenemu uspešnemu delovanju, to pa je v slavnostnem govoru poudaril tudi dr. Emil Rojc. Prav zato so podelili na svečani seji zbora delavcev krajevni skupnosti Soštanj za njeno vsestransko dolgoletno sodelovanje in pomoč prvo plaketo šole, enako plaketo pa so podelili tudi Termoelektromam, prav tako v znak zahvale in priznanja za prizadevno sodelovanje, mentorstvo, pomoč in patronat nad šolo. Posebno priznanje so podelili tudi prof. Karlu Jugu iz Celja, ki je pred 25. leti kot pedagoški svetovalec sodeloval pri ustanovitvi prvega šolskega športnega društva v Sloveniji na tej šoli. Seveda pa so pozornost izkazali in se na jubilejnem zboru zahvalili tudi vsem 21. delavcem ter učiteljem, ki so pred desetimi leti začeli orati ledino na področju celodnevne šolstva v Sloveniji.

V imenu vseh učencev je goste na proslavi teh dveh pomembnih jubilejev pozdravil učenec osmega razreda Boštjan Gomboc, ki je že osem let vključen v celodnevno obliko vzgojno izobraževalne dejavnosti in je v tem času občutil slabosti, predvsem pa, kot je sam povedal, prednosti te šole:

»Otroci občutimo prezaposlenost svojih staršev. Težko si vzamemo čas za igro in pogovor z nami. Večkrat smo prepuščani samim sebi, sami odločamo, kako bomo preživeli svoj prosti čas. Zgodi se, da ga vsi ne preživljamo zdravo, koristno za naš razvoj. Menim, da v COS lahko izkoristimo vsaj delček svojega prostega časa usmerjeno. Bolj kot v klasični šoli, imamo možnost, da so naši odnosi z učitelji — vzgojitelji, sproščeni, tovariški. Z organizacijo samostojnega učenja, interesnih dejavnosti, redne šolske prehrane se zmanjšujejo razlike med nami učenci.

Kot mladi samoupravljavci delujemo v šolski skupnosti, pionirski in mladinski organizaciji ter v oddelčnih skupnostih. Ne zapiramo se vase, ampak smo prizadevni tudi izven šole. Sodelujemo s kra-

jevno skupnostjo, ozdi, posebno s TEŠ. S pomočjo zunanjih mentorjev si pridobivamo tudi delovne navade. Le redki so tisti, ki ne napredujejo v naslednji razred, kljub pomoči učiteljev in sošolcev pri pouku ali samostojnih oblikah učenja. Vse to je res, pa vendar se celodnevne šole uklinjajo. Tudi v šolah čutimo, da so se spremenile gospodarske razmere, v razredu nas je veliko, prihajajo še številnejše generacije, razredi bodo še večji. Nujno potrebujemo nove šole, ne smemo pa stopiti koraka nazaj in preiti spet na klasične oblike šolanja.

Naj bodo naši znanjci deležni še boljše celodnevne vzgojno izobraževalnega dela. Pri tem pa ne smemo ostati osamljeni. Le s podporo širše družbe se bomo približali sodobnejšim načinom vzgoje!

Cestitke in dobre zetje ob 210-letni tradiciji šole ter priznanje in zahvalo za vzgojno izobraževalne dosežke v zadnjih letih, izražene z desetletjem celodnevne osnovne šole, je kolektivno izrekel tudi predsednik medobčinskega sveta ZKS Celje, dr. Emil Rojc, hkrati pa je šoli prenesel tudi pozdrave predsednika predsedstva SRS Franceta Popita, ki je od samih prvih korakov uvajanja celodnevne šole dejavno spremljal notranji delovni utrip šole Biba Roekca. Ker se tovariš Popit zaradi zadržanosti ni mogel udeležiti slavnostnega zbora, je obljubil, da bo to storil ob prvi priložnosti.

Dr. Emil Rojc je na začetku dejal: »Pokvaril bi najbrž praznično obeležje svečane seje zbora delavcev in sveta staršev vaše šole, če bi ta pozdravni nagovor, izkoristil za strokovno-politično razpredanje o družbeni funkciji današnje šole, njeni samoupravni in znanstveni naravnosti ali pa o pedagoško teoretičnih vidikih osnovne šole, na poti njene vsebinske preosnove. Tega ne bom storil iz preprostega razloga, ker je celodnevna šola Biba Roekca lahko dostojen pedagoški laboratorij, ustvarjalec in bogat empi-

rični vir vsem; ki iščejo odgovore, teoretične in praktične narave, na temeljno in bistveno vprašanje: Kako postaviti šolo v osrčje življenja, kako vzgajati za življenje? Poskušal bom zato rajši razmišljati na glas, kako vam je to uspelo, zakaj vam je to uspelo med prvimi na celjskem območju in v slovenskem prostoru in kdo vse je k temu pomembno prispeval.«

Emil Rojc je dejal, da jim je uspelo zato, ker so globoko v svoji zavesti in občutjih tako učitelji kot starši, tako samoupravni in družbeno politični dejavniki v kraju in združenem delu negovali kult šole, kult znanja, kot pogoj napredka, ker so videli v svoji šoli najmočnejši dejavnik spreminjanja družbenih razmer in ker smo v občini hoteli šolo, ki bo dostojno zrcalo kulture in globokih humanističnih prvin naših borcev za svobodo, narodnega heroja po katerem nosi šola ime ter žara povojnih graditeljev Soštanja in današnjega Titovega Velenja.

»Zakaj vam je to uspelo med prvimi?« se je vprašal dr. Emil Rojc in nadaljeval: »Uspelo vam je po mojem prepričanju zato, ker ste imeli pogumnega ravnatelja šole in za njim visoko moralno politično in idejno osveščeni učiteljski kolektiv, in ker so vam v speljavi težko obloženega voza prvih, na-

videz nepremostljivih težav, pomagali svet krajevne skupnosti in vodstva DPO v Soštanju in Titovem Velenju. Uspelo vam je tudi zato, ker ste imeli za seboj podporo vrste delovnih kolektivov, v prvi vrsti pa samoupravne organe in prizadevne zunanje strokovne sodelavce iz Termoelektrom Soštanj.«

Slavnostni govornik je v nadaljevanju svojega govora poudaril, da je posebno priznanje za uspehe, ki jih je ta celodnevna šola dosegla potrebno dati učiteljem in njenemu ravnatelju, pa vsem tistim, zunanjim soustvarjalcem, ki so se s svojim prizadevnim delom vključili v oblikovanje takšne nove oblike vzgoje in izobraževanja.

»Seveda pa celodnevna šola ne bi bila takšna kot je, če je za svojo ne bi sprejeli tudi učenci, ki se vanjo radi vračajo, tudi zato ker njihovi vzgoji; takšna šola marsikdaj krpa praznine v danes ne redko premalo skrbni in odgovorni družinski vzgoji.

Jubilej naj bo samozavestna spodbuda za uspešno prihodnost našega šolskega kolektiva in izraz čvrste perspektive družbe, ki ima takšno šolo,« je ob koncu govora dejal dr. Emil Rojc.

S. Vovk
B. Zakošek

Na slovesnosti so se zbrali številni gostje

Slavnostni govornik je bil predsednik medobčinskega sveta ZKS Celje, dr. Emil Rojc

Od 8. do 15. maja teden Rdečega križa

Mladi, sodelovanje, razvoj in mir

Med mnogimi humanimi nalogami občinskih odborov, krajevnih organizacij Rdečega križa ter mladih članov teh organizacij na osnovnih šolah imajo svoje ničmanj pomembno mesto tudi razne akcije, organizacija raznih prireditvev.

Ena takšnih se je začela včeraj in bo trajala teden dni. Od 8. do 15. maja namreč poteka teden Rdečega križa v vsej Jugoslaviji. Mednarodni dan in ta teden sta letos: ko proslavljamo 40-letnico osvoboditve in zmage nad fašizmom, posvečena mladini. Liga društev Rdečega križa in rdečega polmeseca sta dni od 8. do 15. maja izbrala

z določenim ciljem: z različnimi akcijami in humanitarnimi nalogami pridobiti čimveč mladih za marljivo delo v teh organizacijah, pa tudi zato, da bi organizacije Rdečega križa vsaka na svoj način obeležile mednarodno leto mladih, ki ga je že leta 1979 proglasila generalna skupščina združenih narodov. Moto letošnjega tedna Rdečega

križa je Mladi, sodelovanje, razvoj in mir. In komu bodo krajevne organizacije in občinski odbor Rdečega križa Velenje namenili v dneh od 8. do 15. maja največ pozornosti?

»Prednostna naloga je sprejem novih članov, prvošolcev med mlade člane ter sedmošolcev med člane krajevnih organizacij. Tako se bo naša družina še povečala in mnoge naloge bomo lažje uresničili. Vsi bodo ob tej priložnosti prejeli komplete propagandnega materiala na temo zdravstvene vz-

goje, socialnega varstva in varstva okolja, prav tako članske izkaznice. O 8. maju — mednarodnem dnevu Rdečega križa pa bodo spregovorili mentorji mladih članov teh humanitarnih organizacij na osnovnih šolah velenjske občine na eni učni uri. Je predstavila program aktivnosti letošnjega tedna Rdečega križa in mednarodnega dneva mladih sekretarka občinskega odbora Rdečega križa Velenje Darinka Herman.

Republiški odbor Rdečega križa Velenje pa je v počastitev 40-letnice osvoboditve in zmage nad fašizmom razpisal natečaj za najboljša likovna in literarna dela na temo Mir otrokom sveta. Začel se je včeraj sklenili pa ga bodo na dan pionirjev, 29. septembra.

Poleg naštetega bodo člani krajevnih organizacij, mladi člani na osnovnih šolah v tem tednu oziroma kar v celem mesecu maju pripravili razne solidarnostne akcije, v ospredju bo skrb za čisto in zdravo okolje, zbiranje odpadnih surovin, od papirja, tekstila, železa. Zadnji četrtek v tem mesecu bo občinski odbor pripravil zbiralno akcijo oblačil. Prav tako v naši občini še ni končana akcija zbiranja pomoči lačnim v Afriki. Na teden Rdečega križa in mednarodni dan mladih bodo občane opozarjali razni plakati, letaki in zloženke. V trgovinah, ob nakupu železniških in avtobusnih vozovnic pa bo treba v tem tednu odšteti še tri dinarje več za priložnostne bloke. Med naloge pa

sodi še nudenje sosedske pomoči. »Že sedaj smo se trudili, da bi pritegnili k marljivejšemu delu v tej humanitarni organizaciji mlade Centra srednjih šol. Ti so sedaj sodelovali najbolj množično v krvodajalskih akcijah, ostale naloge pa so ostajale bolj ali manj ob strani.

Prav v tednu Rdečega križa bomo ta svoja prizadevanja še okrepili. Ti dnevi pa so tudi najlepša priložnost za ustanovitev krajevnih organizacij Rdečega križa v samem mestu Titovem Velenju. Po večletnih dogovarjanjih in trudu nam bo, kot vse kaže, uspelo ustanoviti humanitarni organizaciji v krajevni skupnosti Edvarda Kardelja in Levi breg. Je končala pogovor Darinka Herman.

Pestre praznične prireditve

Muhavo vreme je v veliki meri skalilo vzdušje zadnjih prazničnih dni in prekrizalo marsikatero obetavne načrte. Manj je bilo vsakoletnih promajskih pohodov in izletov v naravo in planine, srečan

OBČINA MOZIRJE

in drugih običajnih prireditvev. Seveda je vreme ponagajalo tudi kmetovalcem, ki z letošnjimi pomladanskimi opravili prav zaradi njega že precej kasnijo. Seveda s tem ni rečeno, da slovesnosti in drugih prireditvev ni bilo.

Osrednja proslava v počastitev obeh praznikov v občini Mozirje je bila 27. aprila zvečer v nazarskem delavskem domu. Na njej so podelili letošnja Srebrna priznanja Osvobodilne fronte in

Srebrna priznanja sindikatov ter državna odlikovanja najprizadnejšim posameznikom in organizacijam. Letošnjo slovesnost so združili z revijo pevskih zborov mozirske občine, ki je slovesnosti dala še posebno obeležje.

Seveda so proslave pripravili tudi v vseh večjih krajih in delovnih organizacijah Gornje Savinjske doline. Vsaj na predvečer delavskega praznika je bilo vreme toliko usmiljeno, da so po vsej dolini zagoreli kresovi, ki so jih zakurili organizirano, ali povsem spontano, povsod pa je bilo prijetno.

Omeniti velja še slovesnost, ki so jo med prazniki pripravili v delovni organizaciji Gorenje-Glin Nazarje. Podelili so namreč jubilejna priznanja za deset,

dvajset in trideset let dela v tej delovni organizaciji. Ker priznanj niso delili vse od leta 1980, je bilo tokrat dobitnikov kar 738.

Kulturni spored so pripravili člani nazarskega prosvetnega društva, jubilarantom pa je čestital in spregovoril direktor delovne organizacije Janez Živko.

Pred prazniki so slavili tudi zdravstveni delavci. V Nazarjah so namreč izročili namenu razširjen in prenovljen zdravstveni dom. S tem so pridobili lepše delovne prostore, ki omogočajo boljše delovne pogoje in boljše storitve. Zlasti veliko so pridobili fizioterapija, laboratorij in zobozdravstvo. Dela je opravila Večgradova temeljna organizacija Gradbenik z Ljubnega. Prizidek in prenova prejšnjih prostorov sta veljala 33 milijonov dinarjev,

za Nazarje, kot industrijsko središče Gornje Savinjske doline, pa je ta pridobitev vsekakor velikega pomena.

Tudi športnih prireditvev ni manjkalo. Taborniki so v svojem taboru v Sentjanžu pripravili lokostrelsko tekmovanje, na občinskem strelišču je bilo vsakoletno tekmovanje v streljanju z malokalibrsko puško, v Nazarjah pa so uspešno spravili pod streho že 7. po vrsti nogometni maraton. Ekipi mladih in starih nogometašev sta merili svoje moči 24 ur.

Tokrat so bili boljši mladi igralci, ki so zmagali z rezultatom 114:96 in tako skupno vodstvo starejših zmanjšali na 4:3. Prihodnje leto bo tako merjenje moči znova pridobilo na zanimivosti. Maraton so zgledno pripravili marljivi člani športnega društva Vrbovec, velja pa dejstvo, da je znova v precejšnji meri razgibal mrtvilo prazničnih dni v kraju.

Zdravstveni dom je za Nazarje in dolino velika pridobitev

Na nazarskem maratonu borbenosti in športnih užitkov ni manjkalo

V bodoče tudi predelava mleka

V mozirski občini se dobro zavedajo, da je načrtovanje zelo pomembna družbena naloga, ki spodbuja gospodarski, socialni in prostorski razvoj in v veliki meri kaže našo prihodnost. Zato v tem času namenljajo veliko pozornosti oblikovanju smernic družbenega načrta za obdobje od leta 1986 do 1990.

Izjemen pomen za napredek

Gornje Savinjske doline ima seveda kmetijstvo, zato tudi v prihodnjem srednjeročnem obdobju načrtujejo hitrejši razvoj na tem področju. S svojimi naravnimi značilnostmi in pogoji je mozirska občina predvsem primerna za mlečno govedorejo, ki jo bodo zato v prihodnje še pospeševali. Za uresničevanje teh ciljev je izredno pomembna dobra osnovna krma,

ki je pogoj tudi za rejo mesnih pasem. Ker kaže, da nesrazmerna v zvezi s koruzo ne bodo oopravljena, bo zato izrednega pomena pridelovanje obilice dobre osnovne krme, s katero naj bi pridobili 80 odstotkov potrebnih hranilnih vrednosti.

To pa bodo dosegli le s koriščenjem travnikov na podlagi pašno-košnega sistema; z večjim koriščenjem silažne koruze in senaže; s sezonsko pašo na planinskih pašnikih; z izsušitvijo 1.000 hektarjev zamočvirjenih zemljišč; ureditvijo 2.300 hektarjev planinskih pašnikov in s krčivami 100 hektarjev gozdov in grmičevja. Z zaokroževanjem raztresenih zemljišč bodo zmanjšali proizvodne stroške in zagotovili večjo izkoriščenost obstoječih zemljišč.

Seveda so za nadaljnji razvoj zelo pomembne dopolnilne dejavnosti. Tu bo na prvem mestu še naprej perutninarstvo, še bolj bodo skušali oživiti konjerejo, vse večji poudarek pa dobiva čebelarstvo.

Čebela ne rabi kmetijskih in gozdnih površin, jim samo koristi,

umnemu čebelarju pa omogoča tudi zaslužek. V kar največji meri bodo povečali obseg hmeljišč, na manjših površinah pa uvajali pridelovanje zelenjave in zdravilnih zelišč. Obetavni načrti veljajo seveda za kmečki turizem, kjer bodo v naslednjem obdobju povečali število postelj s 450 na 600.

Nujno potrebno bo tudi pospeševanje proizvodnje za izvoz, to pa so predvsem pitanje goved, hmelj, čebelarstvo, kmečki turizem in obrtna kooperacija.

Načrtje bodo predvsem usmerjali v neposredno proizvodnjo. Jasno je tudi, da bo hitrejši razvoj kmetijstva narekoval tudi začetek predelovalne industrije. Možnosti so predvsem za izdelovanje visoko kakovostnih mlečnih izdelkov. Poroki zato so kakovost mleka, rejska tradicija in lastno znanje. Hitrejši razvoj živinoreje in pridelovanje zdrave ter kakovostne krme sta v veliki meri odvisna tudi od zdravstvenega varstva živali in vseh ustreznih ukrepov na tem področju, zato je tudi to področje v srednjeročnih smernicah primerno opredeljeno.

Porast števila gozdnih tatvin

Glede na razmere v svetu in doma, ki dajejo poseben poudarek splošnemu družbenemu in varnostnemu položaju, je bila posebna skrb de-avcev milice v lanskem letu namenjena delovanju družbene samozaščite. Posebej velja poudariti napore za dvig ravni varnostne kulture, za uveljavitev usklajenih oblik sodelovanja in za boljše usposobljenost. Dosežki so zelo dobri na vseh področjih, izjema je le prometna varnost, kjer je stanje kljub vsem prizadevanjem nekoliko slabše.

Za lansko leto je značilen padec števila kaznivih dejanj, veliko manjša je bila materialna škoda, boljša pa je tudi raziskanost dejanj. Kaznivih dejanj gospodarske kriminalitete so obravnavali 22. od tega sta ostali neraziskani le dve gozdni tatvini. Lani je bilo kaznivih dejanj v gospodarstvu manj kot leto poprej. Manj je vseh oblik teh dejanj, kot so nevestno gospodarjenje, poneverbe in podobno, več pa je gozdnih tatvin in

nedovoljene trgovine. Večino teh kaznivih dejanj so odkrili delavci organov za notranje zadeve, kar ponovno kaže na še vedno slabo notranjo kontrolo v združenem delu, pa tudi samoupravna delavska kontrola se očitno še ni uveljavila. Pomembno je, da so lani pričeli s sistematičnim odkrivanjem in preganjanjem prekupčevalcev z lesom, ki so vidno bogateli in neupravičeno povečevali socialne razlike.

Na področju splošne kriminalitete je bilo več kaznivih dejanj na škodo zasebnega kot družbenega premoženja, kar je nedvomno rezultat povečanih aktivnosti v zvezi z varovanjem družbene lastnine. S temi dejanji je nastalo za 6,4 milijona dinarjev škode, vendar kar 5 milijonov odpade na tatvino dragocenosti iz cerkve v Gornjem gradu. Storitve teh dragocenosti so odkrili in ukradene predmete vrnili cerkvi.

Mladoletno prestopništvo je lani močno poraslo, vendar gre ta

porast na račun treh mladoletnikov z osnovne šole Mozirje, ki so sami storili 23 kaznivih dejanj.

Delavci milice so lani skupnosti socialnega skrbstva poslali 19 poročil o grdem ravnanju z mladoletnimi osebami, zanemarjanju otrok, prekomernemu uživanju alkohola, pretepih v družinah in podobno. Zato bodo tudi letos posebej spremljali razmere v problematičnih družinah in gostinskih lokalih, bolj pa bo treba sodelovati z občinsko skupnostjo socialnega skrbstva, mladinsko organizacijo in z osnovnimi šolami, da bi uspešneje preprečevali mladoletno prestopništvo.

Dogodkov je bilo lani manj, med njimi je naraslo število samomorov, manj pa je bilo delovnih neizgovod in gozdnih nesreč.

Stanje požarne varnosti je zelo dobro. Tudi javni red in mir sta se izboljšala. Večina kršitev je lažje narave, predvsem gre za popivanje in kršitve v gostinskih loka-

lih. Seveda so delavci milice opravljali tudi vrsto drugih nalog, poseben poudarek pa so in še bodo dajali nadzoru nad prometom z lesom, prijavni in odjavni službi ter onesnaževanju okolja.

Razmere v cestnem prometu se lani niso bistveno spremenile. Kritični točki sta še vedno mozirska avtobusna postaja in cesta Ljubno—Luče, boljša pa je cestno-prometna signalizacija na lokalnih cestah. Prometnih nesreč je bilo 36, največ na cestah Nazarje—Gornji grad in Soteska—Mozirje. Življenje je izgubilo 5 oseb, 19 pa jih je bilo-huje poškodovanih. Največ nesreč se je pripetilo zaradi neprimerne hitrosti. Delavci postaje milice so veliko delovali na preventivnem področju, zaradi poslabšanja prometne varnosti pa so morali izreči več kazenskih ukrepov.

Postaja milice ugotavlja tudi večjo stopnjo usposobljenosti nosilcev družbene samozaščite, kjer je bil dosežen znaten napredek, določene pomanjkljivosti pa bo treba še odpraviti.

Osnovna organizacija ZSMS Letuš

Dela za vse dovolj

Mladi v krajevni skupnosti Letuš so se v zadnjem letu „postavili na noge“ kot radi rečemo. To trditvev opravičujejo z bogato dejavnostjo na vseh področjih.

Tako so lani pripravili več očiščevalnih akcij, pomagali pri gradnji krajevne ceste, pri manjših vzdrževalnih delih na kulturnem domu, krampali in lopatali so pri urejanju rekreacijskega prostora ob Savinji. „V preteklem letu nam dela resnično ni manjkalo. Končno nam je uspelo urediti tudi delovne prostore v kulturnem domu, ki pa so za tako pestro dejavnost skorajda premajhni. V lanskem letu nismo le delali. Prirejali smo še razna srečanja, plesne tečaje skupaj z mladimi zadružniki, sodelovali pa smo še pri organizaciji raznih praznov v kraju.“ je povedal predsednik osnovne organizacije ZSMS Letuš Igor Jelen.

Zelo dobro mladi sodelujejo z vodstvom krajevne skupnosti, ki razume njihove težave in jim jih poskuša pomagati reševati. Nekoliko pa so skrhanje vezi z ostalimi društvi ter družbenopolitičnimi organizacijami v kraju. Treba pa je povedati še to, da so letuški mladinci marljivi še pri tamkajšnjem gasilskem in športnem društvu.

V letošnjem delovnem programu so znova namenili največ prostora delovnim akcijam. Tako nai bi čistili svojo krajevno skupnost,

Igor Jelen

pomagali pri prekrivanju kulturnega doma, če bodo imeli malo več denarja bodo uredili odbojarsko igrišče. Poleg vsega naštetega mladinci Letuša načrtujejo mnogo najrazličnejših dejavnosti na kulturnem in športnem področju. Igrice, pa razna srečanja, sodelovanja na proslavah. Z raznimi turnirji, od strelskih, šahovskih, v malem nogometu, pa bodo popestrili športno dejavnost. Bolje kot doslej naj bi zaživela še klubska dejavnost.

„Skratka, naš delovni program je znova obsežen. Dela bo za vse dovolj, za sedanjih že 48 vestnih članov, pa tudi za tiste, ki bodo naše vrste okrepili ob dnevu mladosti.“ je končal pogovor Igor Jelen.

Revija pevskih zborov

Zveza društev upokojencev velenjske občine bo v soboto, 18. maja v Domu kulture v Titovem Velenju priredilo zanimivo revijo pevskih zborov.

Revija se bo pričela ob 16. uri, njen pokrovitelj pa je Tovarna gospodinskih aparatov Gorenje. Sodelovali bodo pevski zbori društev upoko-

jencev celjske, posavske in dolenske regije.

Vstopnice po 100 dinarjev lahko kupite v prodajni družbi upokojencev Titovo Velenje, Šoštanj, Pesje, Smartno ob Paki ter pri zvezi društev upokojencev občine Velenje, na voljo pa bodo tudi eno uro pred pričetkom revije v Domu kulture.

Kmetijska zemljiška skupnost

Obdelati vsako ped zemlje

V drugi polovici aprila je bila v prostorih TOK Kmetijstva Šoštanj seja skupščine kmetijske zemljiške skupnosti občine Velenje. Delegati so med drugim obravnavali delo in finančno poslovanje skupnosti v preteklem letu, sprejeli pa so tudi delovni program in finančni načrt za letos, izvolili predlagane kandidate v samoupravne organe skupnosti in razpravljali o delegatskih vprašanjih.

Ker je, ne le pri nas, temveč po vsem svetu, v ospredju težnja pridelati kar največ hrane, mora biti naša nenehna skrb obdelati vsak meter zemlje na kateri je moč pridelovati hrano, so med drugim dejali na seji. Poudarili so tudi, da v velenjski občini niso neobdelani kmetiji, je pa nekaj slabih obdelanih. Najčestši vzroki za to so, da mladi odhajajo s kmetij, na njih pa ostajajo le ostareli in za delo nezmožni. Precej je lastnikov kmetij, ki ne zmorejo pravočasno in kvalitetno obdelati zemlje, nočejo pa jo izročiti skupnosti, oziroma tistim, ki bi jo z veseljem obdelovali. Tudi drobljenje obdelovalnih površin zmanjšuje kmetijsko proizvodnjo. Se je primerov, ki niso nič kaj spodbudni za sedanjost, ko hrane primanjkuje.

Na seji so se ugotovili, da se obdelanost kmetijskih zemljišč v velenjski občini iz leta v leto vidno izboljšuje. Seveda se z doseženimi rezultati ne smemo zadovoljiti, so poudarili delegati in predlagali, da bi morali o kmetijstvu vsaj enkrat na leto razpravljati v krajevnih skupnostih in družbeno-političnih organizacijah. Precejšnjo skrb namenjajo kmetijstvu tudi inšpekcijske in strokovne službe, bile pa bi še uspešnejše, če bi z njimi tesneje sodelovale tiste krajevne skupno-

sti, kjer imajo slabo obdelane kmetije.

JOŽE LEMPEL, predsednik skupščine kmetijske zemljiške skupnosti: »Hrana povsod postaja vse bolj pomembna, zato naša družba ne sme dovoliti, da bi imeli neobdelane ali slabo obdelane kmetijske površine, zlasti v višinskih in obrobni predelih naše občine. Stanje se iz leta v leto izboljšuje in tako smo lani zabeležili le 67 hektarjev slabo obdelane zemlje. Najpogostejši vzroki za to so ostarelost in obolelost lastnikov, dolgotrajni zapuščinski postopki, spori med dediči in lastniki zemljišč, ki imajo svoje stalno bivališče, ki imajo svoje stalno bivališče v drugi občini in podobno. Večkrat se dogaja, da lastniki ne dajejo zemljišč v kratkoročni zakup, novi začasni lastniki, pa ob tem niso zainteresirani, da bi zemljišče skrbno pognojili. Precej je tudi primerov spekulacij z zemljo, saj zaradi velikega povpraševanja po zemlji v naši občini, lastniki zahtevajo nemogoče in previsoke najemnine. Zato upamo, da bo nova kmetijska zakonodaja na tem področju nare-

Marija Azber

dila več reda in bo bolj učinkovita. Število kooperantov se je v zadnjih letih povečalo od 526 na 630, kar tudi pomeni, da se obdelanost zemljišč izboljšuje. Iz tega sledi, da bo še naprej osnovna naloga kmetijsko zemljiške skupnosti, kmetijskih organizacij, občinskih organov in kmetijske inšpekcijske službe zasledovanje in takojšnje ukrepanje v primeru slabo obdelanih zemljišč. V naši občini je namreč zaradi ugreznjenosti in urbanizacije primernih kmetijskih površin iz leta v leto manj.»

MARIJA AZBER, tajnica kmetijsko zemljiške skupnosti: »Na seji skupščine smo sprejeli tudi dokaj obširen delovni program za letos. Med drugim načrtujemo dokončno hidromelioracijo v Šentilju, s temi deli pa bomo pričeli v Bevcah, kjer je še zadnji večji kompleks zamočvirjenih zemljišč v naši občini. Skupaj z Ero — TOK Kmetijstvo načrtujemo več manjših melioracij na 28 hektarjih, krčenje zarasti, planiranje zemljišč na površini 15 hektarjev ter urejanje poti zaradi lažjega dostopa in strojne obdelave zemljišč. Z Rudnikom

Jože Lempel

lignita in Ero bomo sodelovali pri agrobioloških posegih na enostavno reaktiviranih zemljiščih. Prizadevali si bomo povečati stopnjo intenzivnosti izkoriščanja kmetijskih zemljišč za kmetijsko proizvodnjo, predvsem tiste dele, ki so zaraščeni z gozdnim drevjem. Takih zemljišč je v občini približno 30 hektarjev. S tem bi tudi nadomestili zemljišča, ki se zaradi rudarjenja pogrezajo, ali jih izgubimo zaradi urbanizacije. Vse bo seveda odvisno od finančnih možnosti. S TOK Kmetijstvom bomo sodelovali pri urejanju in snovanju skupnih pašnikov v Zavodnjah in Šentvidu. V cilju, da bi bila vsa zemlja obdelana, bomo skupaj z drugimi sproti spremljali obdelanost kmetijskih zemljišč, poiskali vzroke in predlagali ustrezne ukrepe za tiste uporabne kmetijskih zemljišč, ki zemljo slabo obdelujejo. Nadalje si bomo prizadevali, da bodo v družbeno organizirano proizvodnjo zajeta vsa zemljišča, ki so po prostorskem delu družbenega načrta občine Velenje opredeljena za I. območje. To so zemljišča, ki so temelj proizvodnje hrane v SR Sloveniji. Sodelovali bomo pri oblikovanju srednjeročnega in dolgoročnega načrta občine Velenje in seveda tudi prostorskega načrta. Agrokarto bomo pričeli izdelovati takoj, ko bomo prejeli natančna navodila. Na področju lastniške in parcelne strukture se bomo trudili, skupaj s TOK Kmetijstvo in upravnim organom, zmanjševati nadaljnje drobljenje kmetij. Zemljiška skupnost bo še naprej večala kmetijski zemljiški sklad in sicer z odkupom kmetijskih zemljišč v prvem območju in skrbela, da bodo vsa zemljišča primerno obdelana in vključena v organizirano kmetijsko proizvodnjo. Tudi letos se bomo nadevamo, da bomo zagotovili varstvo kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti ter, da se bo dosledno izvajal prostorski načrt občine Velenje.» B. Mugerle

FOLKLORNI KOTIČEK (21)

Slavonski plesi

S temi našimi plesi smo prekrizarili že kar lep del Jugoslavije. Danes se bomo odpravili na področje vzhodne Hrvaške med Savo in Dravo, kjer imajo izrazit panonski plesni značaj. To so plesi iz Slavonije.

Te plesne se danes plešejo na svatbah in ljudskih zabavah. Njihova značilnost je, da so plesalci ves čas tesno drug poleg drugega. Med plesom veliko pojo. Naša plesna postavitev se prične s pesmijo »Padaj kišo«, njej pa sledi »Hajd na levo«, pa si jo ogledmo:

»Hajd na levo, brate Szevo, hajd na desno, mila sestro! Nit na levo, nit na desno, več na isto mesto!«

Pri pesmi »Faljila se Faljisava« se plesalci držimo z eno roko za rame, z drugo pa imamo v pasu in v obliki dolge kače pleseno.

Peseni včasih zamenja glasbeno spremljavo plesalcev pri plesu.

Značilni slavonski stil je drobno tresenje telesa — drmeš, ki pa je nekoliko mehkejši kot v nizinskih predelih.

Noša fantov je enostavna, ženska pa je pisana in bogato vezena in je iz okolice Slavonskega Broda. Na vasi se je ohranila vse do današnjih dni.

Včasih so plesali ob spremeljavi gajd ali tabure samice, v novem času pa igrajo za ples tamburaši. Toliko na kratko o plesih iz Slavonije.

Koledniki pa smo se srečno vrnili iz Rovinja, kjer smo bili na pospešenih vajah. Moram priznati, da so bile res pospešene, saj smo vadili na dan po šest ur in več. Kljub temu pa smo imeli zvečer še toliko energije, da smo se zabavali ob zvokih ansambla, ki je igral v restavraciji. Poleg vsega pa smo »prestali« tudi ohcet, ki je bila posebno doživetje. Dolg čas nam torej zares ni bilo.

Vili Grabner

Plesalci se držijo za ramena in pojejo pesem »Faljila se Faljisava«.

Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica

Zlata plaketa Ljubljanski banki, Temeljni banki Velenje

V sredo, 24. aprila, je bila v Titovem Velenju skupščina Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice. Na njej so obravnavali rezultate poslovanja obeh občin v preteklem letu z nekaterimi elementi za letos, se seznanili z razvojem informacijskega sistema zbornice, spregovorili o organizacijsko kadrovskih zadevah ter potrdili predloge za podelitev letošnjih priznanj zbornice. Prejele so jih organizacije združenega dela in posamezniki za izredne zasluge pri

razvoju gospodarstva in visoko stopnjo sodelovanja z zbornico.

Najvišje priznanje zbornice, zlato plaketo, je prejela Ljubljanska banka — temeljna banka Velenje. V celotnem obdobju je banka podpirala intenziven razvoj gospodarstva, stanovanjske in komunalne izgradnje. Z dobrim sodelovanjem s članicami in obema družbenopolitičnima skupnostima — Velenjem in Mozirjem — so bili doseženi izredni rezul-

tati, čeprav zaradi znanih poslovnih težav Gorenja, nekoliko manjši v zadnjih letih. Kljub temu banka ni zanemarila kreditiranja razvoja in tekoče proizvodnje kmetijstva, energetike, izvoza, drobnega gospodarstva in občanov, je med drugim rečeno v obrazložitvi.

Srebrno plaketo je prejela enovita delovna organizacija Montažna gradnja Smreka Gornji grad, ki v tem letu praznuje tudi

jubilej — 30 letnico svojega bogatega dela.

Častne plakete, ki jih zbornica podeljuje za visoko stopnjo sodelovanja in delovanja v njenih organizacijah so prejeli: Alojz Plaznik, Janez Basle in Franjo Korun. Diplome SSGZ PA Amalija Šilih, Jakob Vrtič, Ivo Gorogranc, Mirko Cigale, Ferdo Erjavc, Rado Rakun, Peter Krepel, Franc Novak, Franc Firšt in Drago Sulek.

mkp

Rek — DO Tiskarna

Del denarja za posodobitev proizvodnje

Težave širše družbene skupnosti, takšne in drugačne, niso obšle tudi grafične dejavnosti. Delavci Rekovne delovne organizacije Tiskarna ugotavljajo, da ni bilo dneva, da se z njimi ne bi »spopadli«.

Niso sicer imeli likvidnostnih težav, ampak so se te pokazale pri nakupu repromateriala in surovin. Vse pogostejša pa so bila tudi vprašanja trženja, slabša produktivnost in še kaj. »Bitka za poslovno uspešnost je bila sicer dobljena predvsem zaradi izjemnih naporov, samoodrekanja, srpnosti in marljivosti nekaterih posameznikov v delovni organizaciji. Skupaj z našimi kuzci smo med letom doživljali marsikaj. Gotovo tudi letošnje leto za našo dejavnost ne bo nič lažje,« pravi direktor delovne organizacije Tiskarna Franc Mažgon.

Tole sliko o poslovanju tega kolektiva naj dopolnimo še z nekaterimi podatki. Lanska proizvodnja je bila v primerjavi z letom 1983 večja za 41 odstotkov in za 12 odstotkov večja od načrtovane v letu 1984. Zmogljivosti so bile izkoriščene 71 odstotno, celotni prihodek je bil večji za približno 45 odstotkov, odhodek za 61. Čisti dohodek za 59 odstotkov, osebni dohodki zaposlenih pa so bili v primerjavi z letom prej večji za 61

odstotkov. Precej večji od načrtovanega je bil tudi delež akumulacije v dohodku. Naj za nameček omenimo še to, da so bili lanski poslovni rezultati v grafični dejavnosti v Sloveniji najslabši v zadnjih petih letih. Po besedah sogovornika je ta dejavnost začela nazadovati po letu 1979, zaradi silovite rasti porabljenih sredstev pa se je to še posebej izrazilo lani. Cene grafične proizvodnje in storitev v preteklem letu nikakor niso mogle slediti cenam reprodukcijskega materiala in surovin, ki je bil skoraj vsak dražji.

Po napovedih se grafični dejavnosti tudi v letošnjem letu ne obetajo rožnati časi. Težave bodo letos pokazale še ostreje zobe: Zaradi rasti cen repromateriala in surovin, zlasti papirja, bo položaj te dejavnosti še težji. »Ne smemo pa ob tem prezreti še subjektivnih slabosti. Delavci kolektiva se bomo po svojih močeh vključevali v uresničevanje ciljev gospodarskega razvoja doline. V naš delovni program smo med drugim zapisali, da moramo povečati proizvodnjo. To naj bi dosegli z večjo storilnostjo, boljšim izkoristkom obstoječih zmogljivosti, organizacijo dela. Skrb vsakega našega delavca je tudi zmanjšanje porabe repromateriala in drugih stroškov, predvsem pa v tem letu moramo nadaljevati nagrajevanje

po rezultatih dela,« je predstavil letošnji načrt sogovornik. Tako naj bi v letošnjem letu za 47 odstotkov v primerjavi z lanskim letom povečali celotni prihodek, porabljena sredstva za 63 odstotkov, dohodek pa naj bi bil po njihovih predvidevanjih večji za okrog 24 odstotkov. Sive lase jim bodo zaradi že prej omenjenih težav povzročali stroški, za njihovo zmanjšanje imajo izdelan operativni načrt. Vsa predvidevanja so izdelana na osnovi precej ambicioznega naložbenega načrta. Če ga v letošnjem letu ne bodo uresničili, rezultati gospo-

darjenja ne bodo dosegli zastavljenih ciljev. Posodobili bodo predvsem proizvodnjo v oddelku tiska in knjigovozne.

V prvih treh mesecih letošnjega leta so višje cene repromaterialov in surovin že naredile svoje. Precejšen izpad dohodka beležijo delavci Rekovne delovne organizacije Tiskarna v mesecih januar in februar, ko jim je primanjkovalo tudi nekaterih vrst papirja. Precej manj pa je bilo še naročil. Izpad dohodka pa so nadomestili z rekordno proizvodnjo v mesecu marcu.

Posodobili naj bi proizvodnjo v oddelku knjigovozne in tiska

Vaje, nastop, ohcet...

Če človek čaka na avtobus na avtobusni postaji, je seveda nestrpen, če ima avtobus zamudo pet ali deset minut. Če pa je ta večja kot pol ure, pa tako ali tako dobi živčni zlom. Kaj bi pa rekli na to, da smo mi v petek, 26. aprila čakali na avtobus ničmanj in nič več, ne boste verjeli, štiri dolge ure. Prava pravda je avtobus prišel ob treh popoldan, vendar ni bil pravi. Za nas, ki vedno »vlačimo« seboj razno razno »kramos« je bil namreč premajhen. Kaj pa zdaj? Kam spraviti naših sedem »kiše« polnih narodnih noš? Brez njih seveda ne moremo v Rovinj, saj imamo tam nastop, pa še ohcet povrhu.

Predlogov, da bi rešili kar se pač rešiti da, je bilo veliko. Od tega, da bi avtobus razstavili oziroma iz njega odstranili sedenje, pa do tega, da bi za »kiše« najeli kombi. Bilo jih je sicer še več, vendar pa jih zaradi (ne)umestnosti zdaj ne bi našteval. No, da ne bi preveč dolgočezil, končalo se je tako, da je iz Prevalj pripeljal pravi avtobus in smo jo ob sedmih »že« mahali proti Rovinju.

Voznja, takšna ali drugačna, ob pesmi, ob raznih igrah in trenutni dremavici je minila. Opolnoči smo korajžno prisaširali v restavracijo, kjer so nam še kar veselo postregli. Z mirno večerjo. Po večerji smo namesto v postelje odšli v bungalova, kjer sta spala »ta mlada dva«, da bi jima zapeli podoknico, kajti jutri...

Naslednji dan smo po zajtrku takoj začeli vaje, ki so trajale do kosila. Po kosilu pa smo se začeli pripravljati na ohcet. Čelo naselje v Rovinju je vedelo, da sta v naših vrstah mladoporočena. In ko smo v naših kobacali na avtobus, ta mlada dva v štajerskih nošah, sta se seveda peljala z osebnim avtomobi-

lioni, nas je spremljalo mnogo oči. Nekateri so nas opazovali z zanimanjem, drugi z občudovanjem, tretji z vprašanjem v obeh, vsi pa so se veselili skupaj z nami.

Pred magistratom smo naredili »strango«, kakršne Rovinj še verjetno ni videl, saj se je okoli nas nabralo polno radovednežev, ki so vso zadevo spremljali od začetka do konca, pri tem pa vneto pritiskali na fotoaparate. Vse skupaj je trajalo kar precej dolgo, saj se nikakor nismo mogli dogovoriti za ceno. Po res dolgi in bučni razpravi je ženinu končno le uspelo spraviti nevesto pred maticarja, kjer sta opravila, vse formalnosti in tako postala mož in žena. Na koncu smo jima še zaplesali, potem pa smo se vrnili v naše naselje, kjer nas je čakala slavnostna večerja in petnadstropna poročna torta. Sam šef je čestital mladoporočencema in se pozanimal za naše počutje. Pozornost, ni kaj! Slovesnost je trajala pozno v noč in se diže.

Ampak, naslednji dan, takoj po zajtrku, smo morali biti vsi, brez izjem, na vajah. Razen seveda tistih, ki so ohcet vzeli preveč ohcetno.

V Rovinju smo res veliko vadili, saj so bile vaje dopoldan in popoldan. Predzadnji dan smo imeli še nastop v hotelu »Monvie«, ki je rezerviran samo za tuje goste. Pri takšnih cenah, kot jih ima ta hotel, res ne moreš videti domačinov.

Spet je za nami Rovinj. Vrnih smo se polni najrazličnejših vtisov, doživetij, dogodivščin, bogatejši... Dva med nami sta se vrnila v Titovo Velenje poleg tega še z zlatima prstanoma na rokah in obljubljenega zakonsko zvestobo. Upamo, da tudi s folklorno.

Vili Grabner

Krajevna skupnost Paka

Odkrili spominsko ploščo

Prebivalci krajevne skupnosti Paka so se pred tremi leti odločili, da bodo vsako leto 14. aprila praznovali svoj krajevni praznik v spomin na padlo partizansko kurirko Anželo Avberšek.

Letošnje praznovanje je bilo še posebej slovesno, saj sta krajevna skupnost in borčevska organizacija na domačiji Travnšek odkrili spominsko ploščo, na kateri piše: »V tej hiši je bila 16. maja 1926 rojena Angela Avberšek, partizanska kurirka, ujeta in ustre-

ljena 24. aprila 1945.« Tamkajšnji pionirji, mladinci in Rudarski oktet so zbranim krajanom in gostom pripravili lep kulturni spored.

Na dan praznovanja krajevnega praznika so podelili tudi letošnja Priznanja Osvobodilne fronte, ki so jih prejeli Jelka Pejovnik, Ivan Avberšek in Milan Lenkič, nekaj najprizadenejših krajanov pa je prejelo posebna priznanja. Po končanem kulturnem programu in podelitvi pri-

znanj se je slavje nadaljevalo s tovariškim srečanjem, obujanjem spominov na NOB, nekdo je zaigral na harmoniko, zapeli pa so tudi partizanske in narodne pesmi. Praznovanju, bilo je 27. aprila, je ponagajalo vreme. Bilo je namreč hladno, občasno pa je tudi snežilo. Kljub temu pa je bilo razpoloženje med krajanom in gosti prav tako prijetno in veselo, kot če bi sijalo sonce.

B. Mugerle

Pred rojstno hišo padle partizanske kurirke Angele Avberšek se je ob krajevnem prazniku in ob odkritju spominske plošče zbralo precej krajanov in gostov.

Krajevna organizacija ZRVS Šoštanj

Povrniti nekdanji ugled

Krajevna organizacija zveze rezervnih vojaških starešin Šoštanj vključuje starešine Raven, Skorno-Florjana, Belih vod, Zavodnj, Lokovice, Topolšice in Šoštanja. Ima šest aktivov katerih predstavniki so tudi člani odbora krajevne organizacije. Trenutno ustanavljajo tudi aktivna v delovnih organizacijah TES in TUS, na obeh osnovnih šolah v Šoštanju pa že delujeta obrambna krožka, katerih mentorji so rezervni vojaški starešine.

V lanskem letu ta krajevna organizacija ni bila posebej aktivna, tudi občinskega tekmovanja v veččinah in znanju SLO in DS se niso udeležili. Skratka niso našli pravega motiva in organizacijskega prijema, da bi delo steklo tako, kot so si ga zastavili in tako, kot ga je načrtovala občinska konferenca ZRVS. Seveda ob tem ne kaže za nedelo obsojati le prejšnjega vodstva krajevne organizacije, temveč celotno članstvo, ki se je premalo vključevalo v delo. Poudariti pa velja, da je bila prav šoštanjska krajevna organizacija pred leti ena najboljših in uspešnejših v velenjski občini.

Precej na bolje se je obrnilo na decembrski letni konferenci, ko so izvolili novo vodstvo in sprejeli

smele delovne načrte za letošnje leto. Največ pozornosti so v programu namenili ponovni oživitvi delovne organizacije. To so storili tako, da so zadolžili vse predstavnike aktivov, da z vsemi člani vzpostavijo neposredne stike in jih s tem pritegnejo k delu. Prvi uspehi se že kažejo, saj je bila udeležba na predavanju za usposabljanje starešin znatno boljša kot lani, predvsem pa je bilo več mlajših starešin. Za večjo aktivnost so poskrbeli tudi s tem, da so se tesneje povezali z drugimi dejavniki, zlasti z borčevsko organizacijo, komiteji za SLO in DS ter drugimi.

Prvi del usposabljanja starešin so že sklenili, drugi pa bodo še sledili. Sproti spremljajo in izvajajo obvezne in dopolnilne naloge občinske konference ZRVS, budno pa spremljajo tudi aktivnost mladih, ki se odločajo za vojaške šole in poklice. Odslej bodo aktivno sodelovali pri izdelavi varnostno-obrambnih načrtov in vzgoji prebivalstva, zlasti v tistih krajih kjer imajo aktivne. Maja bodo na območju Skorno-Florjana in Topolšice izvedli tekmovanje s področja SLO in DS.

Veliko pozornosti so v tej krajevni organizaciji namenili obveščeniosti svojih članov, naj-

Anton Kolar

uspešneje preko predstavnikov aktivov. Prav tako si bodo še naprej prizadevali pridobiti nove naročnike revije Naša obramba, trenutno jih je 123.

»Ker je delo krajevne organizacije odgovorno in zahtevno, porabiš zanj precej prostega časa. Zato želim, da bi se vanj vključili vsi starešine in s tem prispevali k boljšemu delu. Prostorskih težav nimamo, saj so nam prostori krajevne skupnosti vedno na voljo. Naša osnovna naloga je, da skupaj z občinsko konferenco ZRVS in drugimi, naši organizaciji povrnemo tisti ugled, ki ga je imela pred leti,« meni med drugim predsednik šoštanjske krajevne organizacije ZRVS Anton Kolar.

B. Mugerle

Zveza društev upokojencev Velenje

Največ o gmotnem položaju

Konec minulega meseca je bila v Titovem Velenju letna skupščina zveze društev upokojencev občine Velenje. Delegati in vabljeni so najprej obravnavali preteklo delo in zaključni račun zveze, poslušali poročilo izvršilnega odbora ter po temeljiti razpravi sprejeli letošnji delovni program in finančni načrt. Veliko pozornosti so namenili tudi gmotnemu položaju upokojencev. Ob tej priložnosti so razpravljali opozorili tudi na nekatera neresena vprašanja. Veliko je še upokojencev, ki prejemajo nizke pokojnine in jih vsaka podražitev močno prizadene. Nekdo je dejal, da se interesne skupnosti premalo zanimajo za gmotni položaj upokojencev. Prav tako je bilo poudarjeno, da upokojenci nimajo enakih ugodnosti kot zaposleni, in še to dodati, da imajo upokojenci v nekaterih občinah popust na javnih prevoznih sredstvih.

Precej časa so v razpravi namenili tudi letovanju. V poročilu je bilo zapisano, da se je iz društev v Titovem Velenju, Pesju, Šoštanju in Šmartnem ob Paki za letošnje letovanje v Izoli prijavilo 285 upokojencev, za velenjsko občino pa je na voljo 252 mest. Kljub temu so si bili razpravljalci etnotni, da bi naj v Izoli letovalo

čimveč upokojencev iz velenjske občine. Nekaj je bilo tudi pripomb na izolski dom. Upravljalce doma ni iz vrst upokojencev, zato so razmere v domu včasih za upokojence nesprejemljive, pa tudi cene letovanja se vse preopogosto višajo. Posledica tega je, da se za letovanje odloča vse manj upokojencev z nizkimi pokojninami, čeprav bi bili ti počitka na morju še kako potrebni.

V uvodnem poročilu, ki ga je podal predsednik zveze društev upokojencev občine Velenje Vinko Zabret, je bilo med drugim poudarjeno, da so lanske načrtovane naloge uspešno uresničili ter s tem pritegnili k delu precejšnje število članov. Ni naključje, da je kulturno in športno področje med upokojenci najbolj razširjeno in priljubljeno. O tem pričča tudi dejstvo, da imajo kar tri društva v občini svoje pevске zbornice, ki prizadevno in uspešno delujejo. Varnje je vključenih 80 upokojenk in upokojencev. Najbolj priljubljeni športi so balinažje, kegljanje, streljanje in igranje šaha, zelo pestra pa je tudi rekreativna dejavnost. Vse bolj so med člani priljubljeni krajski in daljši organizirani izleti, pikniki, srečanja in podobno. Od vseh prireditelj, ki jih sicer ni malo, je seveda najuspešnejši teden upokojencev, ki je vsako leto bolj množičen in kakovosten. Tudi za obveščanje svojih članov je zveza dobro po-

skrbela, saj že tretje leto izdaja dokaj obširen in pester bilten v katerem je vrsta zanimivih prispevkov in drugih informacij, ki jih starejši bralci potrebujejo in z veseljem prebirajo. Veliko pozornosti so pri zvezi namenili tudi reševanju stanovanjske problematike. Predvsem z dograditvijo stanovanjskega stolpca za upokojence in invalide v Titovem Velenju, kjer ima odslej svoje prostore tudi zveza, so rešili prenekateri pereč stanovanjski problem.

Predsednik Zveze, Vinko Zabret je, v svojem poročilu precej prostora namenil tudi gmotnemu položaju upokojencev in poudaril, da se ta iz leta v leto močno slabša. Realna vrednost pokojnin se že nekaj let zmanjšuje. V primerjavi z osebnimi dohodki so pokojnine lani znašale 70 odstotkov pod osebnimi dohodki, kar v zadnjih petih letih največja razlika. Kljub nekaterim povečanjem najnižjih pokojnin, je bilo lani nad 50 odstotkov pokojnin pod 15.000 dinarji. O tem so že sklepali delegati skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja in kot kaže, se upokojencem v letošnjem letu le obetajo boljši časi. Povečale se bodo pokojnine, s tem, da bodo prešli tudi razliko za nazaj, je poudaril predsednik zveze društev upokojencev občine Velenje.

B. Mugerle

KS Šentilj

Hidromelioracija ni zmanjšala količine vode v vodnjakih

V krajevni skupnosti Šentilj so lansko leto dokončali melioracijo in tako pridobili nove kakovostne kmetijske površine, kar je za občino, kot je naša, kjer zemlje že itak ni na pretek, še toliko bolj spodbudno. Pred melioracijo so opravili tudi preverjanje kakovosti in količine vode v vodnjakih, ki leže v bližini melioracijskih odvodnikov. Ze pred časom opravljeni ekspertizi Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Zalec so za to območje ugotovili, da podtalnica v pravem pomenu te besede tu ni prisotna, ker so tla zelo slabo

propustna, raven vode pa se v odvisnosti od padavin hitro spreminja.

Tudi sedanje izjave lastnikov potrjujejo, da je voda spremenljive kakovosti, da postaja motna in začneja smrdeti, če vodnjakov ne čistijo, poleg tega pa jo poleti tudi večkrat zmanjkuje. Šest vzorcev vode, ki so bili pred pričetkom del poslani v nadaljnjo analizo, pa je pokazalo, da je ta neprimerna za pitje.

ZAKAJ PRAVZAPRAV VES TA UVOD?

Ob dokončanju hidromelioracije

v Šentilju so nekateri domačini, ki so bili v bližini odvodnikov, začeli ugotavljati, da je v njihovih vodnjakih manj vode, kot bi je po predvidevanjih moralo biti. Za to so začeli kriviti tudi opravljena melioracijska dela.

Izvajalec del Nivo Celje je na osnovi teh mnenj opravil strokovno analizo stanja in ugotovil, da je to povsem normalno in da problemi, ki se pojavljajo poleti, ko zmanjkuje vode niso novega datuma, ampak stalnega porekla. Opravljena hidromelioracijska dela niso imela kakšen pomembnejši

vpliv na kakovost ali količino vode v vodnjakih in je to predvsem odvisno od hidrometeoroloških razmer v kraju.

Poseben problem pa je seveda kakovost vode, ki jo domačini uporabljajo in ki je higiensko oporečna, torej neprimerna za pitje. Ta težava bo v kraju očitno rešena šele z izgradnjo vodovodnega omrežja, kar pa naj bi uresničili, tudi s sredstvi zbranimi s samoprispevom v referendumskem obdobju.

B. Zakošek

Delegati na seji redne letne skupščine zveze društev upokojencev občine Velenje

Mobilizacija v sodobnih razmerah

Poglaviti namen mobilizacije v SFRJ je, da vse družbene sile in sredstva pravočasno in organizirano, po pripravljениh načrtih, pridejo v stanje pripravljenosti za splošno ljudsko obrambno vojno in za delo v vojnih razmerah. Od učinkovitih priprav in izvedbe mobilizacije je odvisen uspeh odvratanja agresorja in odpora proti agresorju.

Mobilizacija bi se v SFRJ zagotovo izvajala v zelo neugodnih razmerah, ki bi jih povzročile: najverjetnejša nenadna agresija na del ali celotno ozemlje SFRJ, množična uporaba najsoodnejše vojne tehnike, izredno množična in vsestranska uporaba metod in sredstev za obveščevalno in propagandno dejavnost proti SFRJ, predvsem pa izvajanje vojnih delovanj po vsem ozemlju in na najbolj vitalne objekte. S temi delovanji bi hotel čimprej doseči svoj cilj agresije in onemogočiti zbiranje in hiter prehod v vojno organizacijo naših sil in celotne družbenopolitične skupnosti.

Poseben pomen v splošni mobilizaciji ima mobilizacija oboroženih sil (OS), zato je njihovim načrtom potrebno nameniti posebno pozornost, še zlasti tiste-

mu delu, ki bi se prvi zoperstavil agresorju.

Ob nepričakovani agresiji je potrebno mobilizacijo intenzivno nadaljevati in z njo zajeti vse, še nemobilizirane sile in sredstva. V tem primeru bi se del OS bojeval, drugi del OS, samoupravne in druge organizacije ter družbenopolitične skupnosti in njihovi organi pa bi pospešeno nadaljevali z mobilizacijo.

Za uspešno izvedbo vseh postopkov v času mobilizacije mora biti sistem mobilizacije:

- prilagojen našemu družbenopolitičnemu in ekonomskemu sistemu v miru, njegovemu delovanju v neposredni vojni nevarnosti, v izrednih razmerah in v vojni,
- usklajen s sistemom vodenja v družbi in v oboroženih silah ter z zasnovano in doktrino splošne ljudske obrambe,
- vseobsežen in univerzalen,
- realen glede trajanja, angažiranja sil in sredstev ter možnosti izvedbe
- dobro organiziran in usklajen med vsemi odgovornimi subjekti v sistemu,
- odporen in prožen za vse vrste agresorjevih delovanj pred začetkom in med izvajanjem mobilizacije,

— stalno oskrbljen z enotami in učinkovitim sistemom zvez in obveščanja,

— dostopen delovnim ljudem in občanom, organizacijam in organom ter oboroženim silam v skladu z njihovimi nalogami in obveznostmi,

— stalno izpolnjevan, utečen, preverjan in aktiven v miru z namenom vzpostavitve in ohranitve bojne pripravljenosti in splošne pripravljenosti vse skupnosti.

Glede na obseg in značaj agresorjevih delovanj se mobilizacija izvaja kot splošna ali delna na celotnem ozemlju ali na posameznih delih, glede na način obveščanja delovnih ljudi in občanov pa je lahko tajna ali javna.

Za izvajanje posameznih nalog se oborožene sile, organizacije, skupnosti in organi popolnijo z ljudstvom v skladu z vojno organizacijo in sistematizacijo. Že v miru pa je potrebno slehernemu, za nudenje odpora sposobnemu delovnemu človeku ali občanu, sporočiti njegovo dolžnost, organizacijo ali enoto, v kateri bo to dolžnost izvajal in kje se mora zglasiti za opravljanje dolžnosti. Trajanje mobilizacije je določeno. Vsi načrti in ukrepi pa morajo težiti k temu, da se določen čas

trajanja realno doseže in celo skrajša.

Mobilizacijske priprave so sestavni in najpomembnejši del priprav delovnih ljudi in občanov za vodenje splošne ljudske obrambne vojne.

Ker pa je SLO in DS sestavni del sistema socialističnega samoupravljanja, se torej ne more obravnavati ločeno od drugih nalog v tem sistemu.

Mobilizacijske priprave zajemajo:

- načrtovanje mobilizacije
- materialno tehnične in druge priprave
- usposabljanje za načrtovane naloge ter nadzor nad pripravami
- pristojni občinski organi načrtujejo in zagotavljajo izvajanje ukrepov pripravljenosti in priprav za izvajanje mobilizacije, usklajujejo priprave, vodijo evidenco delovnih ljudi in občanov, materialnih sredstev, zagotavljajo popolnitev vseh subjektov SLO, sprejemajo, prenašajo in objavljajo odločitve za izvedbo mobilizacije, izvajajo ukrepe za zaščito mobilizacije, odgovorni so za sistem vpoklica ter za nadzor mobilizacijskih priprav in sprejem ukrepov za njihovo izboljšanje.

Organi krajevnih skupnosti v okviru svojih pooblastil izvajajo mobilizacijske priprave, ki obsegajo mobilizacijo in usposabljanje prebivalstva za naloge med mobilizacijo, priprave za sprejem in sporočanje odločitve za izvajanje mobilizacije, priprave in vpoklic ljudi in dajalcev materialnih sredstev iz KS, usklajujejo svoje načrte z drugimi izvajalci priprav na območju KS ter izvajajo priprave za zaščito mobilizacije v KS.

Organi OZD in drugih organizacij pripravljajo ukrepe pripravljenosti, načrtujejo mobilizacijo v skladu z organizacijo in sistematizacijo, usklajujejo priprave z občino in KS, po potrebi s poveljstvi OS, zagotavljajo sprejem in sporočanje odločitve za mobilizacijo, pripravljajo vpoklic in pošiljanje delovnih ljudi in materialnih sredstev po vojnem razporedu, načrtujejo ukrepe varnosti in zaščite ter materialno in zdravstveno oskrbo.

Družbenopolitične organizacije sodelujejo v pripravah za mobilizacijo v svojih okoljih. Odvisno od nalog v času mobilizacije in v vojni izdelujejo svoje načrte. Delovni ljudje in občani so v skladu s svojimi dolžnostmi v času

mobilizacije in v vojni dolžni poznati svojo nalogo, se zanjo usposobiti, skrbeti za opremo, ki so jo prejeli, prijavljati vse spremembe pristojnemu organu glede naslova bivališča, zaposlitve, stanja sredstev, ki so jih dolžni izročiti in drugih podatkov v skladu z zakonom.

Nepretrgoma in učinkovito se mora izvajati usposabljanje za delovne ljudi in občane, predvsem pa za odgovorne nosilce nalog v času mobilizacije. Zaradi izredne občutljivosti mobilizacije, je potrebno še posebej izvajati učinkovite varnostne in samozaščitne ukrepe. Predvsem je potrebno uresničevati preventivno dejavnost, fizično zavarovanje in druge ukrepe.

Vse navedeno je le del vseh potrebnih aktivnosti in postopkov za uspešno pripravlanje in izvajanje mobilizacije. Namen tega sestavka pa ni le seznanitev z eno od najvažnejših nalog sistema SLO in DS, temveč je želja in zahteva, da se svojih nalog zavemo in da jih resneje kot dosedaj tudi izvajamo povsod, kjer smo za to poklicani, ali imamo možnost pomagati in svetovati.

Ludvik ONUK
Občinski štab za TO Velenje

Ob 40-letnici osvoboditve v Šaleški dolini

(Iz knjige dr. Milana Ževarta
Narodnoosvobodilni boj v Šaleški
dolini)

Ko se je bližala svoboda v Šaleški dolini ni bilo lahko. Štab IV. operativne cone je po ukazu glavnega štaba NOV in POS poslal svoje enote, ki so bile do začetka maja na šaleškem območju, proti Koroški, da bi jo osvobodile in preprečile umik okupatorjevih enot. Sercejeva brigada je 3. maja napadla Dravograd, Tomsčeva, ki je bila tega dne še v Ravnah pri Šoštanj, pa je 5. maja napadla Črno. Dravograda in Črne partizani niso mogli zavzeti in nato so enote XIV. divizije pričele prodirati prek saintgermanske meje. Tako v času, ko so se prek Savinjske in Šaleške doline pričele umikati proti Koroški velikanske množice sovražnega vojaštva, ki jim je bila pot prek Maribora in prek Gorenjske že zaprta, v Šaleški dolini ni bilo nobene operativne partizanske enote. Tu je ostal le štab IV. operativne cone s komisarjem Matevžem Hacetom in načelnikom štaba Petrom Brajovičem. Štab IV. operativne cone, ki je bil pred kapitulacijo Nemčije v Ravnah pri Kristanu, se je podal v dolino in se nastanil v Topolšici. Ze pred tem je štab cone dne 5. maja z razglasom civilnemu prebivalstvu prepovedal v kakršnekoli namene uporabljati poslopje zdravilišča v Topolšici.

Ko je štab IV. operativne cone v Topolšici izvedel za kapitulacijo Nemčije, je sestavil slovensko nemški — proglas z obvestilom o brezpogojni vdaji nemške vojske, ki so ga razmnožili v obliki letaka in ga nato razširjali med umikajoče se nemške kolone. Načelnik štaba cone major Petar Brajovič je poslal ob cesto Penk—Velenje zaščitni bataljon štaba cone, ki je zasedel položaje pri Šoštanju. Ze 8. maja je prišlo do spopada v Družmirju. V noči na 9. maj so sovražni vojaki v Velenju streljali na skupino partizanov, ki jih je zaustavljala. Padel je živnozdravnik Jože Kodela, ki je med NOB zdravil ranjence v partizanski bolnišnici. Po spo-

padu med zaščitnim bataljonom štaba cone in nemško kolono pri Šoštanju je prišlo do pogajanj med predstavniki štaba IV. operativne cone in nemškimi oficirji. Po partizanskem ultimatu, ki so ga predstavniki cone podkrepili s trditvijo, da pot proti Avstriji obvladujejo partizanske brigade in da bodo nemške kolone, če se ne bodo predale, napadli tudi z letali, se je pri Šoštanju predala nemška divizija. Štab cone je 9. maja dopoldne organiziral tudi komando mesta Šoštanj. Komandant mesta je postal operativni oficir pri štabu IV. operativne cone Franc Stegnar-Kolomb. Pod komando mesta ni spadal le Šoštanj, ampak tudi vsa Šaleška dolina in tudi Mislinjska. Komanda mesta je kmalu organizirala svoje oddelke in izvedla mobilizacijo tistih, ki so bili še na voljo. Formirala je štiri čete, in sicer sta bili dve v Šoštanju, po ena pa v Velenju in v Slovenjem Gradcu.

Razmeroma blizu štaba IV. operativne cone je bil od 5. maja v Polzeli v Savinjski dolini poveljnik nemške skupine armad E in od 23. marca 1945 tudi poveljnik za jugovzhod generalpolkovnik Alexander Löhr. Glavnina Löhrrove vojske se je pomikala na celjsko območje in od tam potem proti Šaleški dolini, da bi se prek nje prebila na Koroško, saj je bila pot prek Maribora in Gorenjske kmalu zaprta. Löhr je ob kapitulaciji vseh nemških oboroženih sil, do katere je prišlo prej, kot se je skupina armad E mogla prebiti na severno stran Karavank oziroma do zahodnih zveznikov, ukazal sebi podrejenim armadam in enotam, naj opolnoči med 8. in 9. majem prenehajo s sovražnostjo, razen, če ne bodo napadene, in se ravnajo po navodilih pooblaščenih oficirjev vrhovnih poveljnikov jugoslovanske, angleške in rdeče armade. Löhr je odredil za svojega opolnomočenega zastopnika pri pogajanjih z rdečo armado gene-

rala artilerije Maximiliana de Angelisa, poveljnika 2. tankovske armade, za pogajanja z Angleži letalskega generala Felmya, poveljujočega generala 34. armadnega korpusa, s predstavniki jugoslovanske armade pa se je hotel pogajati sam. Vendar pa Löhr ni opustil svojega načrta o umiku svojih sil z območja Jugoslavije. Ko je bila razglašena brezpogojna vdaja nemške vojske, je Löhr s pismom pozval predstavnike jugoslovanske vojske na pogajanja o razorožitvi. Löhrovo pismo je 9. maja izročil neki major iz Löhrrovega štaba političnemu komisarju XIV. divizije Ivanu Dolničarju-Janošiku, ki je bil tedaj pri Šlandrovi in Zidankovi brigadi v Gornji Savinjski dolini. Dolničar se je z Löhrom sestal v Letušu. Löhr v Letušu ni pristal na brezpogojno kapitulacijo. Hotel je predvsem doseči, da bi lahko njegove enote, potem ko bi oddale del orožja, zapustile jugoslovansko ozemlje. Proti koncu pogajanj z Dolničarjem pa je le pristal na to, da bo ukazal svojim enotam, naj se ustavijo in na nadaljevanje pogajanj v štabu IV. operativne cone. Na Dolničarjev predlog se je s svojim štabom odpravil v Topolšico, kjer so se pogajanja o predaji nadaljevala in kjer je Löhr 9. maja proti večeru v štabu IV. operativne cone podpisal dokument o vdaji svoje vojske. Štab cone je o tem dogodku z depešo takoj obvestil glavni štab NOV in PO Slovenije in v depeši navedel, da šteje Löhrova vojska na Spodnjem Štajerskem tristo tisoč mož. Löhrova kapitulacija je olajšala razoroževanje okupatorjevih enot, a bojev ni bilo konec. V času, ko je Löhr podpisal kapitulacijo, je bila vsa Šaleška dolina zatrpna za okupatorjeve enote. Štab cone je razpolagal le s svojimi zaščitnimi bataljoni, ki ga je okrepilo moštvo vojaških kurirskih postaj. Dne 10. maja sta politkomisar in načelnik štaba IV. operativne cone z depešo obvestila glavni štab

NOV in POS, da bi se Löhr hotel pogovoriti s kakšnim članom glavnega štaba NOV in POS glede ujetniških taborišč za svoje enote in da se Löhru zdi Spodnja Štajerska premajhna za razmestitev in prehrano 300.000 vojakov in je predlagal, da bi čim prej poslali kakše večje enote, ki bi razorožile velike množice Nemcev.

Dne 11. maja je odšel iz Topolšice v Velikovec štab IV. operativne cone in z njim večina zaščitnega bataljona. Za zvezo z Löhrrovim štabom in za nadzorstvo nad njim je štab cone določil majorja Ivana Majnika-Džemsa, ki pa je odšel v Ljubljano, da bi glavnemu štabu NOV in POS in političnemu vodstvu prikazal težaven položaj, ki je nastal zaradi pomanjkanja operativnih enot v Šaleški dolini, kjer je bil v ujetništvu Löhrrov štab in kjer je bilo veliko sovražne vojske. Džems se je vrnil iz Ljubljane s skupino funkcionarjev centralnega komiteja KPS, narodne vlade in glavnega štaba JA za Slovenijo, ki je v noči na 12. maj krenila iz Ljubljane, da bi na Štajerskem in Koroškem usmerjala delovanje organov KPS in OF in da bi delo štabov jugoslovanskih armad, ki so prodirale na območje severovzhodne Slovenije, povežala z delovanjem IV. operativne cone. Lidija Sentjura je odšla v Celje in Maribor, Vida Tomšič pa je iz Topolšice krenila na Koroško. Z njo je odšel na Koroško tudi Džems.

Löhr, ki je ostal v Topolšici brez pravega nadzorstva, je ne glede na to, da je podpisal dokument o vdaji, 12. maja nekaj pred 14. uro zapustil Topolšico ter je s 104. lovsko divizijo in z deli nekaterih drugih enot krenil prek Zavodnj in Sentvidja na Koroško. V Topolšici in vsej Šaleški dolini tedaj ni bilo naše enote, ki bi lahko preprečila pobeg Löhra in njegovega ožjega štaba. V Topolšici je bila takrat le manjša enota novomobilizira-

nih z nekaj starejšimi borci. Tako stanje je seveda pred pobegom lahko ugotovil tudi Löhr. V času Löhrrovega pobega so se nekatere nemške enote pričele ponovno oboroževati. Nemci so s tanki razgnali stražo komande mesta v Šoštanju. Komandant mesta je poslal v tri smeri kurirje z obvestilom o Löhrrovem pobegu. Kurirji naj bi predali to obvestilo partizanom, na katere bi naleleti. V Topolšici pa so po Löhrrovem pobegu povsem razorožili nemške oficirje, ki so še bili tam. To je ukazal Janez Perovšek-Pelko, ki je zahteval, da mu morajo Nemci predati radijsko postajo.

Dne 15. maja je štab IV. operativne cone ponovno dobil v roke Löhra in člane njegovega štaba in ga potem na zahtevo političnega komisarja 3. jugoslovanske armade poslal v Maribor v štab te armade.

Potem, ko je Löhr že pobegnil, sta prispeli v Šoštanj dve četi 2. bataljona Šlandrove brigade, ki sta tudi dobili ukaz, naj ujameta pobežlega Löhra. Kmalu za tem je iz Celja prispel v Šoštanj še 1. bataljon Šlandrove brigade. Navedene enote Šlandrove brigade so pri Šoštanju razorožile nekaj sovražnikovih enot in nato takoj krenila na Koroško, kamor so iz Celja odšle tudi ostale enote Šlandrove brigade.

Dne 13. maja so prispeli v Šaleško dolino še enote 1. jugoslovanske armade, ki so že 12. maja prišle v Celje. Te enote so pri Šoštanju uredile sprejemno taborišče za vojne ujetnike in so do 15. maja sodelovale pri razorožitvi sovražnikovih enot. V Šaleško dolino je 13. maja zvečer prispela še 12. SNOUB, ki je pripadala XV. diviziji narodnoosvobodilne vojske Slovenije. Ta brigada je ostala v Šaleški dolini vse do zaključka vojaških operacij na območju IV. operativne cone. Velja pa, da so se večje operati-

vne enote le prepozno pojavile v Šaleški dolini, priti bi morale vsaj 12. maja, pred Löhrrovim pobegom. Dne 12. maja pa so prek Slovenskih Konjic in Vitanja prodrle v Mislinjsko dolino enote 17. udarne divizije in pri Zgoranjem Doliču pričele napadati in razbijati ustaške kolone. Boji med Hudo luknjo in Slovenjim Gradcem so trajali do 14. maja.

Kljub velikanski množici sovražnega vojaštva ki je bilo še oboroženo ter je povzročilo še precej žrtev — zlasti ustaške enote — je prebivalstvo Šaleške doline proslavljalo zmago, brž ko se je raznesla vest o kapitulaciji Nemčije. Vse je bilo v zastavah in gorelo je na stotine kresov; skoraj vsaka hiša je kurila svojega in kot je 8. maja zapisala Trobejeva v svoj Dnevnik je bilo »kot bi se usule zvezde z neba, da okinčajo našo sveto osvobodeno zemljo«. Bilo je tudi dosti streljanja in več manjših spopadov s sovražnimi kolonami, ki so poleg kresov z žarometi svojih vozil osvetljevale dolino.

V burnih dneh neposredno pred in po kapitulaciji Nemčije, kljub veliki množici sovražnih vojakov, ki je bila tedaj v Šaleški dolini, industrijski objekti niso bili poškodovani. Pomendranih je bilo dosti njiv in travnikov.

Povsod je ležala oprema in orožje, ki so ga odmetavale nemške enote. To orožje je povzročilo tudi več žrtev. Partizani so prišli v Šoštanj in v Velenje 8. maja, a le v majhnih skupinah. Dne 9. maja je bila v Šoštanju že večina članov okrajnega odbora OF Šoštanj. Dne 10. maja je bil v osvobodjenem Šoštanju prvi veliki shod oziroma miting. Ljudje pa so tedaj pogrešali svoje brigade in še na zborovanju, ki je bilo v Šoštanju 20. maja, je predstavnik XIV. divizije ljudem pojasnjeval, zakaj ne morejo biti navožče med njimi brigade, ki so se med vojno bojevale v šaleški dolini.

Le vkup, le vkup uboga gmajna

Zapis ob 350-letnici kmečkega upora v Šaleški dolini

Te dni pred 350 leti je ta bojni klic kmečke gmajne spet zbral pod svojo zastavo trume spodnještajerskih kmetov, ki so planili na gradove, župnišča in samostane — simbole svojega podložništva. Od 24. aprila do 8. maja, ko je kmečka vstaja doživljala svoj višek, so kmetje po uradnih podatkih zavzeli in oplenili ali porušili 35, po manj zanesljivi novoklosterski kroniki pa kar 67 gradov, samostanov in župnišč. Tako je kmečki upor iz leta 1635, krajeno sicer bolj omejen, po temeljitosti oz. povzročeni škodi presegel oba velika kmečka upora leta 1515 in 1573.

Upor je najprej izbruhnil na posestvih Feliksa Schratzenbacha med Trbovljami in Vranskim, kjer se je moralo kmečko nezadovoljstvo kazati že v začetku leta 1635. Feliks Schratzenbach, star vojak iz Vojne krajine, si je namreč že februarja priskrbel cesarsko dovoljenje oz. naročilo deželnemu profosu, naj poskrbi za pomirjenje kmetov. Vendar je Schratzenbach šele sredi aprila ugotovil, da se nezadovoljnost tako širi, da ji sam s svojimi hlapci ne bo kos in je poklical profosa na Spodnje Štajersko. Profos Lavrencij Mass se je takoj odzval in 19. aprila prišel do Celja s četo, ki je štela le 40 mož. saj bi naj poskušal kmete pomiriti zlepa. Schratzenbachu ni bilo prav nič po volji, da bi se Mass pogajal s kmeti in poslušal njihove pritožbe, zato je svojo in Massovo četo zapletel v spopad s kmeti pri Grjanski vasi in tako pokazal, da upr. vsekakor hoče zadušiti z orožjem. Deželni profos se je tako 24. aprila vrnil v Gradec in že spotoma zvedel, da se uporni kmetje zbirajo tudi po drugih štajerskih krajih vse do Maribora.

Se isti dan je izbruhnil pravi upor, pri čemer dan začetka — Jurjevo kot ljudski praznik — mladi — kaže morda tudi na to, da je bil začetek upora vnaprej dogovorjen. Najprej so v roke upernih kmetov padla tri središča posesti Feliksa Schratzenbacha: Ostrovica, Heckenberg in Burgstall pri Vranskem. Isto usodo je doživela tudi graščina Voljsko pri Žalcu, ki je bila last Schratzenbachovega sorodnika, Hansa Frederika. Upor se je nato širil na škofovska posestva v zgornji Savinjski dolini, kjer sta padla gradova Rudnik in Vrbovec, kmetje pa so naskočili tudi sedež škofa v Gornjem gradu.

UPOR V ŠALEŠKI DOLINI

Za Gornjo Savinjsko dolino je prišla na vrsto Šaleška dolina. Po podatkih Boga Grafenauerja, ki je upor leta 1635 najbolj natančno opisal, so kmetje v dolini najprej naskočili in zavzeli šoštanski grad, Lilienberg (nad Pesjem) in Schwarzenstein v Sentilju, ki naj bi bili v rokah Jurija Schratzenbacha, člana družine torej, ki je s svojim ravnanjem povzročila začetek upora. Iz podatkov drugih piscev (Ignaz Orožen, Franc Hribnik, Janko Orožen, Ivan Stopar) pa izhaja, da so bili ti gradovi sicer res zavzeti med prvimi in tudi najbolj razdejani, vendar je bil Schratzenbachov le šentiljski Schwarzenstein, medtem ko sta šoštanski grad in Lilienberg v času upora pripadala družini Sauer.

Kaj vse se je dogajalo v dolini med uporom po doslej odkritih oz. objavljenih podatkih, ne vemo. Znano so le posledice; poleg treh prej omenjenih so v knjižske roke namreč padli še gradovi: Salek, Turn v Škalah, Forchteneck nad Ravnam in

Helfenberg ob vstopu v Šaleško dolino pri Sentilju. Jože Turk k temu seznamu dodaja še dva: Ravne pri Šoštanju (Gutenbichel ali Forchteneck?) in Turn ob Paki (Packenstein v Šmartnem ob Paki?). Če so njegove navedbe točne, bi tako v Šaleški dolini bili zavzeti v upor prav vsi gradovi, ki so takrat še ostali. Izjema je seveda le velenjski grad, za katerega se vsi prej omenjeni pisci strinjajo, da ga zaradi močnega obrambnega obzidja, ki so ga zgradili ravno v nekaj desetletjih pred uporom, kmetje niso mogli zavzeti. Ne glede na to, ali so Curkovi podatki točni ali ne, pa moramo soditi, da je Šaleška dolina v tem upor prav gotovo predstavljala eno najpomembnejših središč upora.

In kaj se je pravzaprav zgodilo z gradovi, ki smo jih prej naštevili in njihovimi prebivalci? Natančnejših podatkov za dolino nimamo, vendar na splošno za ta upor velja, da so graščaki kmetov in se pravi čas pokazali pete. Znani pa so tudi primeri, ko so kmetje pobili vse, ki so jih našli in grad zažgali. Podatki za Šaleško dolino govorijo le o oplenjenih in izropanih gradovih. Drugače je bilo v Sentilju, kjer so razkačeni podložniki Jurija Schratzenbacha grad Schwarzenstein porušili ali vsaj omočno poškodovali. Zasedovanje kasnejše usode ostalih gradov pa nam pokaže, da so tudi še nekateri drugi utrpeli večjo škodo kotjo navajajo viri iz časa upora. Tako kaže, da po upor niso več obnavljali starega gradu Lilienberg, ki je stal na hribočku zahodno od cerkve sv. Jošta. Vischerjev bakrorez, ki je nastal slabega pol stoletja kasneje, nam kaže že podoba novega Lilienberga, ki je stal sredi

današnjega naselja Pesje. Podobno velja tudi za Forchteneck, ki je sicer pet let po upor se dobil novega lastnika — Davida von Neuhausa aus Greifenfels. Toda ta in njegovi nasledniki so grad očitno prepustili svoji usodi, saj ga Vischerjev bakrorez leta 1681 že upodobi kot močno razvaljeno ruševino. Tudi Helfenberga po upor niso več obnavljali in so nekoliko nižje na današnjem posestvu kmeta Škrlina zgradili nov grad, ki ga je leta 1800 povsem uničil požar. Tako moremo vsaj za te tri gradove reči, da se je kmečki upor toliko zarezal v njihovo usodo, da jih poslej niso več obnavljali in so jih prepustili zobe časa. Zanimivo pa je, da to ne velja za Schwarzenstein, ki je bil sicer porušen, toda Vischer-

Prof. Jože Hudales
Kulturni center „Ivan Napatnik“ Titovo Velenje

jev bakrorez dokazuje, da so ga v slabih petdesetih letih po upor povsem obnovili.
Tako močno kmečko gibanje

je prav gotovo moralo zapustiti vidne sledove v ljudskem izročilu.
(Dalje prihodnjič)

Bakrorez, ki je nastal štiri desetletja po upor, nam Forchteneck že kaže v razvalinah

Velenjski grad je bil s svojim obrambnim zidovjem pretrd oreh za uporne kmete

Doseči moramo takšno stopnjo razvoja, da ne bo delo iskalo znanje, ampak bo znanje poiskalo delo

Na posvetu v Topolšici na temo Izobraževanje odraslih v funkciji razvoja občine Velenje, 12. aprila, je kot ena izmed številnih napotil za hitrejši razvoj naše občine bila postavljena v ospredje Kardeljeva misel: „Doseči moramo takšno stopnjo razvoja, da ne bo delo iskalo znanja, ampak bo znanje poiskalo delo.“

In kakšen odgovor bi na Kardeljevo misel lahko dali v naši občini? Štefka Kordež, predsednik občinskega komiteja za družbene dejavnosti je v svojem uvodnem referatu na temo Vpliv gospodarstva na izobraževanje, strukturo kadrov in prebivalstvo v občini Velenje med drugim odgovorila: „Danes vemo zelo malo ali pa nič o tem, kakšne premike v mobilnosti delovne sile bo zahtevala tehnologija, ki jo bomo imeli čez deset let, ker OZD nimajo niti srednjeročnih, še manj pa dolgoročnih razvojnih planov. Kadrovska reprodukcija, kot sestavni del te teh pa se samostojno ne da, ali pa zelo težko planira.“ Da bi se boljše zavedali, zakaj danes plačujemo velik davček za nepravilnosti iz preteklosti, je prav v celoti objavljen njen referat.

Martin Pustatnik

Vpliv gospodarstva na izobraževanje, strukturo kadrov in prebivalstvo v občini Velenje

Naravne danosti, ki jih ima občina Velenje z zalogami lignita ter velike potrebe po energiji v slovenskem prostoru, so prav gotovo tista osnova, ki je vplivala na izjemno hiter razvoj občine v povojnem obdobju, posebej še po letu 1950. V ta čas sodijo namreč zametki Gorenja, ki je kot protitež enostranskim možnostim zaposlovanja moške delovne sile v rudniku dajal to možnost tudi ženskam.

Ob omenjenih dveh osnovnih nosilcih razvoja, so se v občini začele pomembneje uveljavljati še delovne organizacije Vegrad, Modni salon, EKO, Veplas in TUS.

Danas pribiva v občini preko 40.000 stalno prijavljenih prebivalcev, kar predstavlja 2,3 % vsega slovenskega prebivalstva (z vsemi slovenskimi prijavljenimi in neprijavljenimi nas je preko 45.000), ob tem pa imamo 25.000 zaposlenih, od katerih jih dnevno imigrira okoli 5.000.

Struktura zaposlenih po dejavnostih kaže, da imamo v:

- primarnem sektorju 22% vseh zaposlenih
- skundarnem sektorju 45% vseh zaposlenih
- terciarnem sektorju 22% vseh zaposlenih
- in kvartarnem sektorju 10% vseh zaposlenih

V letih od 1970 do 81 se je prebivalstvo v občini povečalo za preko 10.000 oseb, za skoraj enako število pa se je povečalo tudi število zaposlenih (od 13.500 na več kot 23.000 zaposlenih). V omenjenem obdobju so se realne stopnje družbenega proizvoda v občini večale tudi z 11 in več odstotki letno, žal pa so bile dosežene predvsem zaradi živega dela, saj so bile tudi stopnje rasti zaposlovanja do leta 1981 med najvišjimi v SR Sloveniji in so se gibale podobno kot družbeni proizvod.

Prvenstveno razvijanje delovno intenzivne proizvodnje je sicer omogočalo njeno hitro rast in s tem tudi relativno visoko rast dohodka, ni pa v zadosti meri ustvarjal pogojev za uveljavljanje

kvalitetnih dejavnikov gospodarjenja in zaposlovanja: to je predvsem za dviganje storilnosti dela in namemsko uporabo znanja. Tako je za to obdobje značilno nezadostno naraščanje produktivnosti dela in premajhen delež produktivnosti v prirastu družbenega proizvoda.

Industrija je bila vse preveč odvisna od uvožene tehnologije, na to pa se je navezovala tudi odvisnost od uvoženih surovin in repromaterialov.

Popolnoma stihijsko se je spreminjala struktura dela in zaposlenih v občini. Poleg REK, ki je v letih od 1970 do 81 povečal število zaposlenih za okoli 3.000 oseb, Gorenja, ki je v tem času zaposlil dodatno okoli 4.000 oseb ter Vegrada, ki je zaposlenost povečal za okoli 1.000 oseb, se je v celotnem negospodarstvu povečalo število zaposlenih le za okoli 600 oseb ter za približno enako število v zasebnem sektorju. S tem pa so bila seveda v celoti porušena vsa normalna razmerja med posameznimi dejavnostmi, kar pa ob enostavnih delih za tekočimi trakovi v Gorenju ter težkimi deli v jami, ni vplivalo le na izredno slabo izobrazbeno strukturo zaposlenih ter prebivalstva v celoti, temveč tudi na kvaliteto življenja v najširšem smislu besede. Če smo imeli leta 1970 pri 13.000 zaposlenih 40,6 % ozkega profila (priučeni in nekvalificirani), smo ga imeli leta 1981 pri 23.000 zaposlenih že 44,4 % (v SR Sloveniji je bilo tega leta med zaposlenimi 41,9 % nekvalificiranih in priučeni delavci).

V desetih letih se je torej delež nekvalificiranih in priučeni delavci v občini celo povečal in to predvsem zaradi srednje in poklicne strukture, ki bi morali v največji meri vplivati na operativno delo ter tekočo inventivno dejavnost.

Izobrazbena struktura zaposlenih kot najpomembnejši kvalitativni pokazatelj znanja, potrebnega za gospodarski in družbeni razvoj, je tako v občini občutno slabši od

republiškega poprečja in to ne le z deležem ozkega profila, temveč tudi z višje in visoko strokovnimi kadri, ki jih je bilo ta čas v SR Sloveniji 9,5 %, pri nas pa le 5,2 %.

Primerjava relativnih razmerij pa seveda ne pokaže tistih bistvenih sprememb v občini, na katere moramo opozoriti.

Povečan delež priučeni in nekvalificirani delavci za 3,8 % ob povečanju zaposlenih za 10.000 oseb pomeni, da smo v letih med 1970—81 dodatno zaposlili skoraj 5.000 nekvalificiranih delavcev. Če vemo, da so se ti delavci v pretežni meri priselili od drugod — predvsem iz drugih republik, pomeni to ob določenem časovnem zamiku še dodatno število v občino priseljenih, prav tako pretežno nekvalificiranih delavcev.

V občini smo imeli leta 1981 med 28.000 prebivalci, stari nad 15 let, kar 25 % oseb brez vsakršne šolske izobrazbe ter 30 % oseb z dokončano osnovno šolo.

Seveda gre v celoti zavreči mnogokrat prisotno misel, da nam kvalifikacijsko strukturo v občini kvarijo delavci iz drugih republik. Kvari jo naša struktura dela, naša tehnološka in tehnična opremljenost, naše strukturalno neskladje med kadrovskim prilivom in potrebami družbenega dela.

V tem času je prišlo tudi do bistvenih sprememb v strukturi zaposlenih med posameznimi dejavnostmi, ki jih še danes nismo uspeli spremeniti. Posebno zaskrbnjuje je delež zaposlenih v kvartarnem sektorju, ki je občutno pod republiškim poprečjem. Leta 1981 je namreč znašal 32 %, republiško poprečje iz leta 1980 pa je 43 % vseh zaposlenih. Pri tem še posebej zaostaja kvartarni sektor, v katerem je bilo leta 1981 le 9,8 % zaposlenih, medtem ko je bilo republiško poprečje že leto dni prej 15,4 %. Delež zaposlenih v družbenih dejavnostih se je tako od leta 1971 na 1981 zmanjšal od 13 % na 9,9 %.

Posledice takšnih usmeritev so z vsemi negativnostmi prišle na svetlo v tekočem srednjeročnem obdobju, ko imamo opravka z izgubami, nelikvidnostmi ter v reprodukcijski in akumulativni nesposobnosti našega gospodarstva. Porazno je tudi spoznanje, da ima celo Velenje manj raziskovalcev, kot ena sama delovna organizacija v SR Sloveniji. Jasno je, da takšno gospodarstvo, še posebej zaradi tega, ker je vezano na delavce izven območja občine in celo republike (zaradi rudarstva), ni bilo zmogljivo hkrati kriti vseh potoh družbene in gospodarske infrastrukture.

Delovno intenzivna proizvodnja v preteklosti nam danes povzroča mnoge težave strukturalnega značaja, katerih reševanje je bistvenega pomena za dolgoročni razvoj občine. Tako bo nujno potrebno: — spremeniti doslej poudarjen razvoj sekundarnega sektorja — zlasti industrije; — proučiti posledice izrazitega prevladovanja dveh velikih gospodarskih organizacij na nove pobude in nove razvojne programe; — večati bo potrebno delež zaposlenih v terciarnem in kvartarnem sektorju; — razvoj gospodarstva bo moral v večji meri sloneti na uveljavljanju kvalitetnih dejavnikov razvoja, na lastnem znanju in kadrih.

Opozoriti pa je treba še na bistven preobrat v kadrovski politiki v tekočem srednjeročnem obdobju. Delovne organizacije so namreč začele v svojih letnih načrtih izkazovati dokaj boljše izobrazbeno strukturo potreb, seveda pa se te ob nakopičenih vpašnjih iz obdobja 1970—81, ne da v kratkem času odpraviti.

Tako na primer v letu 1984 DO načrtovale skupno 800 potreb po delavcih (nadomestilih in dodatnih), z naslednjo izobrazbeno strukturo: 24 % ozkega profila, (58 % srednjega ter 18 % višjega in visokega kadra), realizirale pa ca 560 potreb, in to z: 31 % ozkega

ga profila, (58 % srednjega ter 11 % višjega in visokega kadra).

Če vemo, da je znašal delež ozkega profila v obdobju 1970—81 kar 60 % na leto, potem nam današnja kadrovska politika, kljub določnim disproporcijam, vendarle kaže pot za uspešnejše delo na tem področju v prihodnje. Jasno je, da je območje občine teritorialno premajhna enota, da bi lahko pričakovali popolno usklajenost med potrebami združenega dela ter kadrovskim prilivom. Glede na ugotovljeno normalno distribucijo sposobnosti — merjeno po inteligenčnem kvocientu (podatki Zveze skupnosti za zaposlovanje Ljubljana), bi naj bila idealna izobrazbena struktura priliva v zaposlitve v razmerju: 15 % delavcev ozkega profila, 70 % srednjega ter 15 % delavcev višje in visoke izobrazbe. Če vemo, da se v tekočem srednjeročnem obdobju po zgodnjem vpisu vključuje v srednje usmerjeno izobraževanje iz naše občine od 98,4 do 99,1 % vseh osnovnošolcev (dejanske vključitve so sicer nekoliko, a ne bistveno nižje) ter da imamo v občini minimalni osip v srednje usmerjenem izobraževanju, potem mora vedeti, da bomo morali določeno število delavcev še vedno iskati izven občine oziroma neustrezno zaposlovati naš priliv v delovni kontingent, saj prihaja do razhajanj med kadrovsko reprodukcijo in potrebami po delavcih tudi zaradi nizke tehnološke usposobljenosti gospodarstva.

Neskladje med kvalifikacijsko strukturo priliva in potreb je le en vidik strukturalnih neusklajenosti. Temu je treba dodati še poklicna, spolna in panožna neskladja, ki nastajajo zaradi razhajanj poklicnih želja in izobraževanja kadrov na eni ter zahtev gospodarstva na drugi strani. Ta neskladja so v naši občini, zaradi specifičnega gospodarstva še posebej občutna.

Dalje

Velenje 2000

3.1.2. SOZD GORENJE Velenje Proizvodna usmeritev SOZD Gorenje v Titovem Velenju bo morala upoštevati objektivno stanje neugodnih pogojev za razvoj v naslednjih letih.

Programska umeritev do konca leta 1985 se bistveno ne bo spremenila, v glavno dejavnost bo še vedno spadala proizvodnja gospodinjstskih aparatov, notranje opreme, tehnološke opreme in biro informatike. Sodobni izdelki iz programa leta 1985 bodo odločilni tudi za plansko obdobje 1986 do 1990, ko bodo novi pogoji pomembno izhodišče za dolgoročno razvojno perspektivo. Izbor potencialnih tehnologij do leta 1990 je po obsegu in pomembnosti za SOZD Gorenje rangiran takole:

1. Komunikacijska tehnika
2. Birojska in organizacijska tehnika
3. Avtomatizacijska tehnika
4. Roboterski sistemi
5. Tehnika testirne in kako-vostne kontrole
6. Logistična (transportno-skladiščno-pretovorna) tehnika
7. Obdelovalne in izdelovalne tehnike.

Razvoj v SOZD Gorenje je dosegel stopnjo, ki v interesu nadaljnjega razvoja pogojuje kvalitativno usmeritev. Elektronika mora postati skupni povezovalni dejavnik v nosilnih programih in osnovna skupna značilnost ter središče za intenzivnejši razvoj, predvsem na področju tehnološko zahtevne in precizne strojogradnje. Upošteva njeno vlogo, se bo elektronika uporabljala pri novih programskih usmeritvah pred v naslednjih pojavnih oblikah.

a) v izdelkih za osebno porabo, katerih temeljna značilnost je elektronika.

b) v izdelkih in sistemih s področja profesionalne elektronike,

c) v elektronskih elementih, komponentah in sklopih,

d) v elektronskih sestavinah, ki jih vgrajujejo v druge programe

Za dolgoročno razvojno usmeritev bodo pomembna predvidevanja o strateških elementih dolgoročnega razvoja SOZD »Gorenja«.

Kot prvi strateški element bo upoštevana usmerjenost SOZD-a »Gorenja« za plasman izdelkov na svetovna tržišča. V ta namen bo osvajanje novih tržišč permanentna naloga, za katero bodo raziskave tržišč ključnega pomena, da bi zagotovili optimalnost fizičnega obsega proizvodnje in plasman po ugodnejših pogojih v primerjavi s preteklostjo. Razvijanje lastnih raziskovalnih in razvojnih potencialov bo namenjeno predvsem aplikaciji rezultatov znanstvenih raziskav in možnosti razvijanja domačega tehnološkega znanja, da bi na ta način zmanjšali odvisnost od nakupa licenčnega znanja.

Razvojno intenzivni indeksi bodo uspešno plasirani v pogojih izboljšanih oblik trženja in komercialnega kadra z ustrežno strokovnostjo. Odločilen strateški element dolgoročnega razvoja bo v krepitvi integritete SOZD Gorenje preko optimalno zakroženih programskih proizvodnih celot in nadaljnjega zgrajevanja tistih skupnih zmogljivosti, ki v velikem poslovnem sistemu omogočajo sinergične učinke. Poslovni sistem SOZD Gorenje bo dolgoročno pomemben razvojni prostor terciarizacije gospodarstva, ker bo omogočil razvoj drugih gospodarskih področij znotraj občine Velenje in v širšem prostoru. Predlagane dolgoročne usmeritve v SOZD Gorenje upoštevajo obstoječo strukturo proizvodnje in dodajajo nove usmeritve, ki bi jih v dolgoročnem razvoju kazalo uveljaviti kot nosilne sisteme. Za učinkovito strukturalno spremembo bi morali izpolniti več pogojev

oz. odpraviti večje razvojne omejitvene faktorje kot so: neustrezna kadrovska struktura, okrepitev dejavnosti raziskav in razvoja, povečati sposobnost financiranja razvoja iz lastnih virov. Realno bo računati z dinamično razvojem, ki bi še do leta 1990 upoštevala obstoječo proizvodno strukturo (t.j. gospodinjstska oprema) kot dominantno, čeprav se bo njen delež zmanjšal na račun uveljavljanja novih, sodobnejših in predvsem razvojno intenzivnih programov.

1) S. Božič: Smeri bodočega gospodarskega razvoja v občini Velenje, 4 knjiga, stran 14

Podobna utovitev velja za usmeritev proizvodnje s področja birojske in organizacijske tehnike. V prihodnje bo tudi programska oprema podpirala razvoj lastne proizvodnje strojne opreme (roboti, manipulatorji, itd.). Pomembna potencialna možnost dolgoročne usmeritve za SOZD Gorenje je področje komunikacijske tehnike, ki je v razvitih državah že sprožila proces komunikacijske revolucije in bo zanesljivo presešla klasične okvire telekomunikacij, usmerjenih zvez, ipd.

SOZD Gorenje ostaja poslovni sistem z veliko možnostjo vpliva na dolgoročni ekonomski, socialni in prostorski razvoj občine, regije in širšega prostora. Strukturne spremembe in prilagoditve bodo potekale kot trajen proces na področju inoviranja proizvodnega programa ter z njim povezanimi pogoji na področju investicijskega zaposlovanja. Pričakovane spremembe na račun ukrepov in z njimi sproženih procesov v DO SOZD Gorenje, utegnejo usmeriti ekonomski razvoj podobno kot že poteka v gospodarsko razvitih regijah v svetu, kjer sektorska struktura izkazuje vedno večjo udeležbo dejavnosti terciarnega sektorja. Terciarnizacija gospodarstva v občini Vele-

nje bo v veliki odvisnosti od razvoja v SOZD Gorenje, če upoštevamo vse možnosti, ki omogočajo večjo kvantiteto in kvaliteto razvoja.

3.2. Razvoj po panogah

3.2.1. Kovinsko predelovalna industrija (Strojna industrija in Elektroindustrija)

Kovinsko-predelovalna industrija v občini Velenje je v razvojnih fazah, predvsem zaradi tehnološkega razvoja in nujnosti inoviranja proizvodnih programov, opustila konvencionalno kovinsko-predelavo in jo obogatila z usmeritvijo oz. dopolnitvijo v strojno ter elektroindustrijsko panogo. Zaradi velike heterogenosti v proizvodnih programih, velikosti posameznih delovnih organizacijah, specifičnosti razvojnih možnosti in pogojev v preteklosti, bo obravnavanje primernejše po delovnih organizacijah kot po panogah. DO Gorenje, tovarna gospodinjstskih opreme Titovo Velenje (v nadaljevanju DO TGO). Obstoječa programska usmeritev bo v glavnem veljala do konca srednjeročnega plana l. 1985, nosilni programi so: gospodinjstski aparati, notranja oprema, tehnološka oprema, profesionalna in zabavna elektronika. Bolj kot v drugih industrijskih panogah je sedanje stanje v DO TGO potrebno ocenjevati kot zavrlni faktor, z nekaterimi posledicami v naslednjih letih: velike obveznosti za plačilo deviznih dolgov ne bodo rešile probleme modernizacije opremljenosti DO TGO, ki je zastarela, nesodobna in za konkurenčni izvoz neprimerna. Dinarske zadolžitve DO TGO je prav tako potrebno upoštevati kot negativni faktor za razvoj v naslednjih letih. Nasproti negativni oceni je treba omeniti tudi komparativne prednosti, ki se bodo v DO TGO uveljavile, med njimi zlasti zavest delavcev DO TGO. Za področje raziskav in razvoja razpolaga DO TGO za lastno službo, pomembna pa je še DO Raziskave in razvoj, ki je skupna za vse DO v SOZD-u in razpolaga s 70 raziskovalci.

V DO kovinske predelave, strojne in elektroindustrije so na podlagi lastnih spoznanj in dolgoročnih razvojnih teženj v

ospredju predvsem naslednji dolgoročni razvojni cilji:

1. Te dejavnosti se morajo usposobiti za dolgoročno vlogo nosilca ekonomskega razvoja v občini

2. Kvalitativnost razvoja in usmeritev na dejavnosti, za katere bo razvoj domačega tehnološkega znanja pomenil komparativno prednost in trajno usmeritev na zahtevna tržišča.

3. Potrebna bo skrb za intenzivno razvijanje inovacij, nujnih za uspešnost konkurenčnega nastopa na tržiščih

4. Uvajanje avtomatike in elektronike v proizvodnjo, da bi znižali stroške, porabo surovin in energije ter povečali možnosti recikliranja

Od glavnih strateških usmeritev, ki se bodo začele uveljavljati okoli leta 1990 je potrebno omeniti:

1. Usmeritve na avtomatizacijsko tehniko, ki je v SOZD Gorenje že prisotna in bo veljala kot strateški razvojni program

2. Pomembna možnost dolgoročne usmeritve je še področje komunikacijske tehnike

3. Strateški element in skupni povezovalni dejavnik v nosilnih programih bo morala postati elektronika

4. V raziskovalno-razvojni sferi razvoj ne bo usmerjen na znanstveno in raziskovalno najzahtevnejše temelje mikroprocesorske in elektronske tehnologije, temveč bodo pospeševali razvoj kombinacij elementov in komponent v nove smiselne celote.

Kovinsko predelovalna, strojna in elektroindustrija se je poleg dejavnosti v SOZD Gorenje DO TGO, razvila tudi v delovnih organizacijah srednje velikosti. Dejavnosti SOZD REK, DO ESO sta z razširljivo dejavnosti in specializacijo zavzeli pomembno mesto v proizvodnem programu z novimi izdelki in storitvami s področij strojogradnje in elektrotehničnih strojev in naprav ter proizvodnje opreme za energetske objekte. Med problemi razvoja je razvijanje znanja osrednja skrb že v srednjeročnem planskem obdobju. Dolgoročni razvojni cilji na področju specializiranega razvoja kovinsko-predelovalne, strojne in elektroindustrije za področje rudarstva in energetike naj bi pred-

vsem omogočili proizvodnjo, ki bo nadomestila dosežani izvozi; obstajajo realne možnosti za izvoz ter kooperacijsko aktivnost na območju zahodno evropskih držav. Razvijanje področja storitev (projektiva, montaža) je področje, ki razpolaga z nekaterimi prednostmi in je prikladna zlasti v pogojih nastopanja na tujih tržiščih. Na podlagi razvojnih možnosti in pogojev za dolgoročni razvoj bodo usmeritve do l. 2000 v področja specialne opreme za potrebe rudnikov, energetskih objektov, luških terminalov, proizvodnje električnih strojev in naprav za industrijo, montažo, rekonstrukcije in vzdrževanje, inženiring za strojogradnjo in opremo. Strojni in elektroprogram razvija tudi DO »EKO« v Titovem Velenju, kjer obstajajo pogoji za realizacijo razvojnih ciljev, ki bodo omogočili proizvodnjo na visoki tehnološki ravni. Proizvodnja in storitve, kot jih opravlja DO »EKO« bodo tudi dolgoročno potrebne na tržišču velenjskih proizvajalcev proizvodne opreme ter v gradbeništvu. Proizvodna usmeritev v strojni in elektroprogram ter storitve, bo temeljila na uporabi sodobne tehnologije, ki vključuje tudi postopek integriranja posameznih izdelkov v programske celote. Intenzivna poslovanja in dohodkovna povezava z velikimi finalisti (DO in SOZD) v državi, je dolgoročni strateški element delovnih organizacij, ki razpolagajo z nekaterimi komparativnimi prednostmi: sposobnost hitre prilagoditve na spremenjene pogoje, kvaliteto izdelkov ter že pridobljeno afirmacijo na tržiščih.

3.2.2. Kemična industrija

Podobno kot slovenska kemična industrija, je tudi predelava plastičnih mas v občini Velenje odvisna od surovinskih virov iz drugih republik in iz uvoza. Ključni problemi razvoja so bili povezani z izbiro sortimenta izdelkov, ki je bil preširok in prav tako preveliko število različnih tehnologij. Vrednost uvoza je visoko preseglala izvožno vrednost, možnosti modernizacije so bile nezadostne. Zastarelost opreme je v preteklosti prevladovala predvsem po stopnji mehanizacije in avtomatizacije.

Jamarski klub Topolšica

Spet prizadevni

Po skoraj štirih letih mrtvila so jamarji iz Topolšice spet začeli prizadevno delati. Motiv za bolj resno in zavzeto delo so dobili lani septembra, ko so skupaj z jamarji iz Prebolda obiskali znamenito Snežno jamo na Raduhi. Sledile so priprave na osmi občni zbor, na katerem so izvolili novo vodstvo in sprejeli plan dela za tekoče leto.

Po občnem zboru 20. oktobra so sledile priprave na doslej najuspešnejšo akcijo, ki so jo Topolški jamarji izvedli za praznik republike; to je 29. novembra lani.

Na tej akciji, ki je potekala v Zaloki pri Belih vodah, so jamarji v Breznu dveh lobanj dosegli globino okrog 150 m, kar je trenutno rekord v občini Velenje.

Letos so delo začeli 20. februarja z ekskurzijo v Križno jamo pri Ložu, ki so jo organizirali Ljubljanski jamarji, iz Topolšice pa sta se ekskurzije udeležila dva jamarja. Do maja letos so Topolški jamarji izvedli še kakšnih deset manjših akcij, na katerih so predvsem merili že znane jame in zijaške širom po Saleški dolini, eno jamo pa so izmerili tudi na Golteh v bližini Mozirske koče.

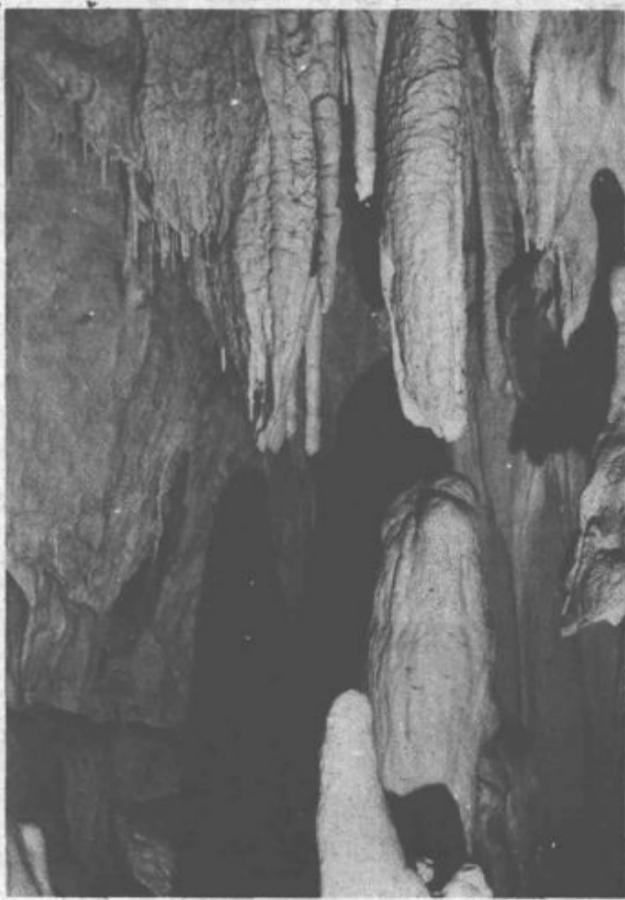
Za prvomajske praznike so prizadevni jamarji nameravali organizirati večdnevno raziskovalno akcijo v Zaloki, da bi v Breznu dveh lobanj dosegli dno. S

tem bi se skupna globina te jame še povečala. Žal pa jim je ponagajalo vreme, pa tudi planirane opreme še zaradi pomanjkanja denarja niso mogli kupiti, zato so akcijo v Zaloki preložili na mesec junij.

In kakšne načrte imajo za naprej?

Že 18. maja se bodo podali v Divačo, kjer tamkajšnji jamarji organizirajo sejem jamske opreme. Naslednji dan, bodo organizirali za svoje člane in tudi za ostale krajanje enodnevni izlet v Postojnsko jamo, ki bo poleg samega ogleda jame obsegal še obisk Predjamskega gradu. Kot že rečeno, bodo jamarji v juniju izvedli večdnevno akcijo v Zaloko, vmes pa še kakšen tečaj vrne tehnike za nove člane. Do konca tega leta pa bodo jamarji izvedli še dve večdnevni akciji, predvidoma na Golte in na Uršljo goro, ter večje število enodnevnih akcij. Proti koncu leta nameravajo organizirati še jamarjski ples v hotelu Vesna v Topolšici. Leto 1985, ki bo nedvomno najuspešnejše do sedaj, bodo sklenili z občnim zborom, na katerem bodo podelili priznanja najbolj zaslužnim članom. V svoje vrste pa bi radi dobili kar največ novih članov, saj je poleg že kroničnih finančnih težav problem članstva v klubu najbolj pereč.

Slavko Hostnik

Iz Ciglerjeve jame

Bilo mi je neprijetno

V petih letih osnovnošolskega izobraževanja sem imel priložnost doživeti vrsto dobrih in slabih stvari.

Najbolj me je presenetila odločitev vzgojno izobraževalne ustanove, da nas je potrebno vsled prostorske stiske premestiti oziroma prepisati na drugo šolo. Preveč nas je bilo v razredu.

Še danes mi je žal tovarišev učiteljev in sošolcev na prejšnji šoli in mislim, da je takšen ukrep predstavitev zelo krivičen. Četudi nerad, sem se moral prilagoditi novemu šolskemu okolju, tako pa sem spoznal tudi nove tovariše in sošolce. Razmere v občini poznam, vendar sem ob tem spoznal samega sebe, predvsem pa druge.

V bodoče se podobnih pripetljajev ne bojim, vendar bi si želel, da bi bilo v Velenju dovolj šol, da se kaj takega ne bi zgodilo več. Zaupam v pošteno delotistih, ki vodijo nas mlade po pravi poti v življenje.

Trbovšek Oto 5. e razred
OŠ Gustav Šilih

Učim se plavati

Obu tretja razreda smo se odločili, da se naučimo plavati. Prinesli smo denar in smo ga dali tovarišici Roziki. V šoli smo imeli tri ure pouka. Potem smo šli na kosilo in smo čakali tovarišico Roziko. Stali smo v vrsti in smo šli na avtobusno postajo. Čakali smo avtobus. Šli smo v Topolšico. Tovarišica je kupila karte. Potem smo dobili ključke. Vsak je imel svojo omaro. Potem smo se tuširali. Zadnji dan bomo tekmovali in dobili diplome.

Safet NEZIROVIČ
3. b razred
OŠ XIV. DIVIZIJE
TITOVO VELENJE

Astronavtika in raketna tehnika

V času od 18. do 20. aprila je potekal na Lisci nad Sevnico 5. jugoslovanski simpozij astronavtike in raketne tehnike. To jubilejno strokovno srečanje je pripravil Astronavtično raketni klub »Vegas« iz Sevnice, ki je bil organizator tudi prejšnjih štirih simpozijev.

Sprva je vsebino simpozija oblikovalo le nekaj slovenskih klubov in društev. Kasaj naslednji pa kaže dvig kakovosti strokovnih del, pa tudi udeleženci so že iz cele Jugoslavije. Sodeluje vedno več profesionalnih strokovnjakov. Na zadnjem simpoziju pa so kot opazovalci sodelovali tudi gostje iz tujine.

Prireditelj je organiziral praktični prikaz aktivnosti mladih ljubiteljev astronavtike in raketnega modelarstva. Mladi člani ARK »Vegas« iz Sevnice so uspešno izstrelili več modelarskih raket.

Posebna zanimivost je bila izstrelitev štirih raket, ki jih uporabljamo za obrambo proti toči. Izvedli so jih stro-

kovnjaki iz titogradske tovarne 19. decembra.

Na simpoziju je približno sto udeležencev poslušalo 15 predavanj s področja astronavtike in raketne tehnike. Posebno zanimivo so bili domači dosežki. Ker so strokovna srečanja s tega področja redka, je ta za ljubitelje tovrstne tehnike toliko bolj pomemben.

V okviru Centra srednjih šol v Titovem Velenju se že pripravljajo ustanovitev astronavtično raketnega društva, ki naj bi s svojo interdisciplinarno vsebino pritegnil mlade raziskovalce in inovatorje. To društvo bo odprtega tipa, zato pričakujejo sodelovanje številnih strokovnjakov iz naše doline. In naša želja je, da bi se na naslednjem simpoziju, ki bo leta 1987 prav tako na Lisci, pojavili tudi avtorji iz Saleške doline.

Milena Travner
ulica Vrnjačke banje 7

Industrijsko gasilsko društvo TUŠ

Izpiti za gasilce

Kot v vsakem društvu je tudi v gasilstvu pomembno pridobivanje novih članov in mladine. Zato je Industrijsko gasilsko društvo Tovarne usnja Šoštanj skupaj z Občinsko gasilsko zvezo Velenje organiziralo tečaj za izprašane gasilce. Kot že večkrat doslej, je bil tudi tokrat odziv razveseljiv. Na tečaj se je prijavilo 48 kandidatov iz šestih gasilskih društev. Tečaj se je pričel konec februarja in trajal do sredine aprila. V štirinšestdesetih urah so bodoči gasilci spoznavali osnove iz naslednjih predmetov: tehnika gašenja, osnovni pojmi o gorenju in gašenju, gasilska taktika, gasilska preventiva, prva pomoč, gradbeništvo, civilna zaščita, predpisi o gasilstvu. Imeli pa so tudi praktične vaje.

V soboto, 13. aprila, so bili izpiti. Ko so se tečajniki zbrali je bilo čutili malo nerazumevanja, vendar je potekalo vse v redu in je le te uspešno opravilo 11

članov GD Topolšica, 7 članov GD Gaberke, 2 člana IGD TUŠ, 10 članov GD Šoštanj, 7 članov GD Lokovica in 3 člani GD Peje.

Po končanih izpiti so se tečajniki in člani komisij spet zbrali v domu IGD TUŠ, kjer jim je predsednik komisije za izobraževanje pri OGV Velenje, tovariš Pečecnik, podelil spričevala, čestital pa jim je tudi predsednik OGV, tovariš Berložnik in vodja tečaja, tovariš Dragar. Predsednik komisije za izobraževanje pri OGV Velenje je poudaril, da je razveseljivo videti toliko novih gasilcev, vendar pa je to šele prva stopnica pri izobraževanju in gasilstvu.

Po uradnem delu so imeli še manjšo zakusko, pri kateri se je razvil živahen klepet, saj sedaj ni bilo več treme. Za spomin so se tudi fotografirali.

Marija Lebar

KULTURA • KULTURA • KULTURA

Ob obletnici rojstva Ivana Cankarja

Nova pridobitev v Napotnikovi galeriji

Te dni je Kulturni center »Ivan Napotnik« pridobil eno najkvalitetnejših Napotnikovih del, globoko rezljani relief Ivana Cankarja. Delo je bilo doslej v zasebni lasti in ga je nameraval kupiti Cankarjev dom v Ljubljani. Relief je visok 41 cm in širok 30 cm. Izdelan je iz hrškovega lesa, po vsej verjetnosti okrog leta 1920. Zgoraj desno je Napotnikova signatura NJ.

Sredstva za odkup tega lepega dela, ki ob nastanku Napotnikove monografije še ni bil znan, sta zagotovili Republiška in občinska kulturna skupnost Velenje. Relief Ivana Cankarja je že 66. Napotnikova umetnina, ki bo razstavljena v stalni Napotnikovi galeriji.

Kulturni center Ivan Napotnik

Prireditve v maju

Od 20. do 22. maja, dom kulture Titovo Velenje — VI. simpozij za mehaniko hribin in podzemna dela — REK »F. L. Luka« Titovo Velenje Sreda, 22. maja, ob 19.30, knjižnica Titovo Velenje — kulturni večer — zabavna glasba. Nastopajo mladi pianisti Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega — Titovo Velenje.

Petek, 24. maja, ob 19.30, knjižnica Titovo Velenje — otvoritev razstave grafičnih listov Amalie PÉREZ Molek, Argentina. Argentinska slikarka Amalia Pérez obiskuje, v okviru postdiplomskega študija na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, grafično specialko pri profesorju Bogdanu Borčiču in Kiarju Mešku. Ukvarja se s slikarstvom in grafiko. Sobota, 25. maja, dom kulture Titovo Velenje — otvoritev razstave mladinske fotografije SR Slovenije.

Petek, 31. maja, ob 19.30, knjižnica Titovo Velenje — petkov kulturni večer. Jani ŠULIGOJ, pozavna, diplomski koncert, Duša Avbelj, klavir Sobota, 1. junija, ob 17.00, obisk v Cankarjevem domu v Ljubljani Johann S. Bach: PASIJOŃ PO MATEJU. Simfonični orkester Slovenske filharmonije. Dirigent: Milan Horvat. Slavnostni koncert ob 300 letnici rojstva J. S. Bacha.

Sodelujeta: Zbor Ivan Goran — Kovačič, zborovodja V. Kranjčevićin Otroški zbor RTV Ljubljana. Solisti: Ana Pucar — Jerič, sopran, Ruža Pospis — Baldani, mezzosopran, Karl Markus, tenor, Sandor Solyom — Nagi, bariton, Ernst Gerold — Schramm, bas, Željko Masarovič, orgle in Siegfried Pank, gamba — Leipzig.

Odhod ob 14.00 izpred avtobusne postaje v Titovem Velenju. Povratek po potrebi skozi Šmartno ob Paki in Šoštanj. Cena aranžmaja 1.000 din. Prijave sprejemajo pri blagajni Kulturnega centra »Ivan Napotnik« do zasedbe avtobusa.

Petek, 10. maja, knjižnica in dom kulture Titovo Velenje — sodelovanje Titovih mest, ob 19.30 otvoritev razstave akademskih slikarjev iz Titovega Drvarja v knjižnici. Razstavljajo: Saša Sopič, Željko Bosnić in Miladin Lepič. Ob 20.00, folklorni nastop KUD Titov Drvar v domu kulture. Vstopnine ni!

Od 13. do 17. maja, ob 19.00, knjižnica Titovo Velenje — kulturni večeri MOJA PESEM NI LE MOJA PESEM, ZKO Velenje. Odbor za sodelovanje s solami, Vstopnine ni!

Sobota, 18. maja, ob 16.00, dom kulture Titovo Velenje — Medobčinsko srečanje upokojenskih pevskih zborov. Vstopnice ima Društvo upokojencev Titovo Velenje, dobite jih tudi uro pred koncertom.

Sobota, 18. maja, ob 20.00, dom kulture Titovo Velenje — Amatersko gledališče Titovo Velenje, premiera Anton Leskovec: DVA BREGOVA, socialna drama. Režija: Marjan Belina, Karel Čretnik. Vstopnina 200 din! Popusti običajni!

KINO • KINO • KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 9. 5. ob 18. in 20. uri
MORILEC BREZ OBRAZA — ameriški, srhljivka. V gl. vl.: Joseph

Bottoms
Petek, 10. 5. ob 10. uri
SUPERAGENTA — ameriški, avanturistični. V gl. vl.: Bud

Spencer Terence Hill
Petek, 10. 5. ob 18. in 20. uri
BOJEVNICI IZGUBLJENEGA SVETA — ameriški, avanturistični. V gl. v.: Robert Ginty

Sobota in nedelja, 11., 12. 5. ob 18. in 20. uri
SUPERAGENTA — ameriški, avanturistični.

Ponedeljek, 13. 5. ob 10., 18. in 20. uri
DVORIŠČNO OKNO — ameriški, triler. V gl. vl.: James Stewart

Torek, 14. 5. ob 18. in 20. uri
DVORIŠČNO OKNO — ameriški, triler. V gl. vl.: James Stewart

Sreda, 15. 5. ob 10., 18. in 20. uri
LETO NEVARNEGA ŽIVLJENJA — avstralski, avanturistični.

Četrtek, 16. 5. ob 18. in 20. uri
CAO MALJ — francoski, triler. V gl. vl.: Michele Colnehe

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 13. 5. ob 20. uri
LETO NEVARNEGA ŽIVLJENJA — avstralski, avanturistični. V gl. vl.: Mel Gibson

Režija: Peter Weir
Sigourney Weaver najboljša ženska vloga v Avstraliji leta 1982 nominacija za Oskar 1984.

KS Franc Leskošek-Luka

Novi telefonski naročniki

V krajevni skupnosti Franc Leskošek-Luka je v mesecu maju dobilo 160 hiš telefonske številke.

Že v letu 1983 je bil formiran gradbeni odbor, izdelali so tehnično dokumentacijo, in pričeli zbirati sredstva, kiso jih krajani v celoti prispevali sami.

Maja lani so pridobili gradbeno dovoljenje in pričeli delati. V drugi polovici lanskega leta je bila usposobljena PTT centrala v novi pošti ter nov kabelski vod do industrijskih objektov v Prelogah, kar je omogočilo, da so bila vsa dela in meritve na omrežju krajevne skupnosti preizkušene januarja letos. Po uspešnem tehničnem pregledu, februarja, so pričeli

priključevati sto šestdeset novih naročnikov v krajevni skupnosti skupaj z zaselki Podgorje in delom zaselka Veliki vrh v KS Šmartno ob Paki.

Omrežje že upravlja PTT enota Titovo Velenje, investicija pa je zaključena. Njena vrednost znaša devet milijonov dinarjev skupaj s približno 2000 udarnimi urami. V tem času je imel štirinajst-članski gradbeni odbor tudi štirideset sej.

Celotna naložba je dobro uspela, kar je predvsem zasluga aktivnega gradbenega odbora in krajanov, ki so se priključili, delavcev DO ESO, ki so dela izvajali ter PTT Celje in njene enote v Titovem Velenju.

Lepo, zeleno, čisto mesto

V eni od številč našega časa (11. april 1985) smo lahko na 8. strani prebrali pobudo DO VEKOS — TOZD Stanovanjska oskrba za »lepo, zeleno in čisto mesto«. To je prav gotovo prava pobuda v pravem času. DO VEKOS nam svetuje, kako olepšati naše — zadnje čase malo zanemarjeno, oz. nečisto mesto. Potrudili so se razmišljati namesto nas — občanov, kaj vse lahko mi (občani) naredimo za lepši videz našega mesta. Res je, da smeti pred sosedovim pragom vidimo prej kakor svoje. Zato tudi mi (občani) pogledimo, kaj bi DO VEKOS lahko z majhnimi stroški storila za nas in naše mesto:

1. V večjih mestih ob spomladanskem čiščenju kleti, podstrešij in okolice hiš postavijo na vidna mesta kesone, kamor občani to ropotijo tudi odložijo. DO VEKOS očitno nima tega namena.

2. Spomladansko čiščenje je tudi čiščenje ulic, cest, pločnikov. Komaj se lahko spomnimo, kdaj je DO VEKOS nazadnje opravila takšno akcijo.

3. Čiščenje ne bi smelo poznati meja — ne med sosedji, ne med naselji, kraji ali občani. Ali to pomeni, da bo letos očiščena kolesarska steza med Titovim Velenjem in Šoštanjem?

4. Čiščenje zelenic je zahtevna naloga. Tega se zaveda tudi DO VEKOS, zato večina zelenic pripada blokom, čeprav so v neposredni bližini ceste, za katero skrbi DO VEKOS.

5. Naš novi stanovanjski center je Kardeljev trg. Ob slabem vremenu skoraj ni prehodn (kanali so zamašeni, zato voda ostaja na ploščadi). DO VEKOS bi morala pomagati rešiti problem zastajanja vode z rednim čiščenjem kanalov.

6. DO VEKOS naj bi skrbela tudi za parkirne prostore. Čiščenje odprtih parkirnih prostorov je morda res problem, ker parkirni prostor nikoli ni prazen. Pokrit parkirni prostor, kot ga imamo stanovalci na Kardeljevem trgu, pa zahteva dodatno vzdrževanje: osvetlitev, odstranitev neregistriranih vozil, čiščenje. Morda bo DO VEKOS naša skupni jezik s prebivalci teh blokov, ki so doslej zaman prosili za sodelovanje?

Torej, precej dela nas čaka pri spomladanskem čiščenju. Nas občanov in DO VEKOS. Uspehi bodo vidni le, če bomo sodelovali, probleme pa gledali tudi malo drugače — ne le skozi dinar ali predpise.

Ce upoštevamo občutne podražitve DO VEKOS v zadnjem času, morda upravičeno pričakujemo več aktivnosti in ne samo pobud z njihove strani.

Ob prizadevnem sodelovanju s Turističnim društvom in Odborom za varstvo okolja nam bo morda le uspelo, da si pridobimo nekdanji ugled čistega mesta — če ne letos, pa v naslednjih nekaj letih.

Ivan Jakopanec, dipl. ing. org.

Še niso rešene skrbi pred izpadom

Rudar—Velenje 31:25

Velenjske rokometarke na gostovanju v Labinu niso zaigrale najbolje, saj so srečanje proti

tankajšnji ekipi Rudarja izgubile z rezultatom 31:25, polčas 20:9. V prvem polčasu so Velenjčanke zaigrale precej zmedeno, v drugem delu srečanja pa precej bolje, vendar so uspeli poraz le omiliti.

Zadetke za Velenje so dosegle: Golič 8 (7), M. Jurič 6, Jurič 5, Hrast 2, Kričej 2.

V prihodnjem kolu se bodo rokometarke Velenja v Rdeči dvorani sestale s trenutno vodečo ekipo na prvenstveni lestvici, Dinamom.

Šmartno—Brežice 1:2

Le malo možnosti za obstanek

Enajsterici Šmartnega ob Paki se ob koncu sponladanske sezone ne obeta nič lepega. Da bi se odlepili od zadnjega mesta na prvenstveni lestvici, niso izkoristili niti nedeljske priložnosti, ko so se na domačem igrišču sestali z novincem v ligi nogometarke Brežice. To srečanje so namreč izgubili z rezultatom 2:1.

Povedli so Šmartčani že v 13. minuti z golom Kolenca. Kljub napadali

igri, so nogometarke Brežice s prostim strelom rezultat izenačili. V nadaljevanju so Šmartčani zaigrali zopet napadalno, gostje pa so zmagujoči zadelek dosegli v enem od nasprotnih napadov.

Šmartčani so v 20. kolih zbrali le 12 točk in so povsem na repu prvenstvene lestvice. Treba pa je povedati, da jih do konca prvenstva čakajo še težka srečanja. Prihodnjo nedeljo gostujejo pri ekipi Ilirije. Če bi zmagali, imajo varovanci Iva Brdnika še nekaj teoretičnih možnosti za obstanek v slovenski nogometni ligi.

Mura—Rudar 1:0

Nogometarke velenjskega Rudarja so preteklo nedeljo gostovali v Murski Soboti in v srečanju z ekipo Mure ostali praznih rok. Gostitelji so jih premagali z rezultatom 1:0.

Usodo Velenjčanov je »zapečatil«² že v 15. minuti Murin igralec Vršič s strelom od daleč.

Nogometarke Rudarja so s 15 točkami na 10. mestu, vendar s tekmo manj. V prihodnjem kolu pa bodo na igrišču ob jezeru gostili enajsterico Vozil iz Nove Gorice.

KAM, KDAJ, KJE

Rokomet

V Rdeči dvorani v Titovem Velenju bosta jutri dve zanimivi tekmi. Ob 18.

Šah

Republiško finale za pokal maršala Tita

Ekipa šaleškega šahovskega društva je v ciklusu tekmovanj za Pokal Maršala Tita letos dosegla enega svojih velikih uspehov, saj se je po regijskih kvalifikacijah uvrstila v republiški finale. To je bilo od 1. do 4. maja na Bledu. V finalu je nastopilo 16 najboljših ekip iz Slovenije.

Odigrano je bilo 5 kol po švicarskem sistemu. Prepričljivo je zmagala ekipa zveznega prvotigaša SK iz Maribora. Velenjska ekipa je dobila 2 od petih dvobojev (z Dravogradom 3:1 in z TGA Kidričevo 3,5:0,5) in s tem dosegla delitev 11. mesta, kar je soliden rezultat, saj ni nastopila v najmočnejši zasedbi. Za ekipo šahovskega društva SSD Velenje so nastopili: Kristan, dr. Kovačič, Matko in Stropnik.

D. Kristan

Turnir v

Topolšici

V počastitev praznika KS Topolšica, je tamkejšnja šahovska sekcija, ki deluje v okviru šahovskega društva iz Titovega Velenja, organizirala ekpna šahovski turnir, katerega se je udeležilo 9 štiriclanskih ekip.

uri se bo začelo srečanje med rokometaricami Velenja in prvouvrščenega Dinama, ob 20. uri pa bo derbi slovenske lige med Soštanjem in Ajdovščino.

Nogomet

Na igrišču ob jezeru bo v nedeljo popoldne prvenstveno nogometno srečanje med Rudarjem in Vozili.

Prvo mesto in pokal je osvojila ekipa REK, za katero so nastopili Matko, Brešar, Cvar in Vedenik. Zbrali so 24,5 točk. Vrstni red ostalih ekip je bil naslednji: Šempeter 24, GORENJE 21,5, SSD Velenje 18, Polzela 17, Soštanj 12,5, Topolšica 11, TVD Partizan Vinska gora 9, in Zdravstveni center 7,5 točk.

Prvomajski turnir

Steklarna »Boris Kidrič«² iz Rogaske Slatine organizira vsako leto hitropotezni šahovski turnir v počastitev praznika dela.

Letos se je tega turnirja udeležilo več kot 70 igralcev, od tega tudi 15 šahistov iz našega društva in iz obeh sekcij v Soštanju in Topolšici. Naš nastop je bil zelo uspešen, saj se je kar 5 naših šahistov (Brešar, Goršek, Kristan, Plaskan in Papež) uvrstilo v finalni del tekmovanja, kjer je v zelo močni konkurenci prepričljivo zmagal mednarodni mojster Meštrovič iz Sarajeva. Ostali so se uvrstili takole: 2.—3. Pešec in Godec, 4. Štuel, 5.—7. Kristan, Kotnik in Barvar, itd. Organizator vsako leto podeli najboljše uvrščenim dragocene unikatne izdelke iz kristalnega stekla, zato je udeležba vsako leto večja in močnejša.

**Dopisujte
v Naš čas**

**SAVINJSKI GAJ
COKLARSTVO**

VERTAČNIK PETER
Loke 49, MOZIRJE
83 330
tel.: (063) 831-050

Atletske novice

Nastopi v reprezentanci Slovenije

Tokrat so barve Slovenije na tradicionalnem troboju z Madžarsko in Avstrijo zastopali trije velenjski atleti. Mato Molnar je v teku na 110 m z

ovirani zasedel 3. mesto, Bojan Matjaš je bil z rezultatom 667 cm drugi v skoku v daljavo, Tomaž Potočnik pa drugi v skoku s palico in tretji v teku na 100 metrov. Matjaš in Potočnik sta tekla tudi v zmgovalni štafeti 4 x 100 m. Ekipno je reprezentanca Slovenije zasedla 1. mesto.

V MARIBORU IN CELJU FINALE MLADINSKEGA ATLETSKEGA POKALA SLOVENIJE

Finali APS sta potekali v hladnem in deževnem vremenu, ki je velik nasprotnik atletov. Nič čudnega torej, da so bili rezultati sila povprečni. Kljub temu se je pri mladincih po-

novno izkazal Grega Suhadolnik s tretjim mestom v teku na 1500 m — 4.05.2. pri mladinkah pa je Burgarjeva dosegla osebne rekorde v teku na 100 m (12.7 s) in 400 m (59.2 s).

Ostali rezultati: V skoku v daljino je z rezultatom 634 cm zasedel 2. mesto Bojan Matjaš, na 100 m je s časom 11.4 zasedel 5. mesto Tomaž Potočnik, v troskoku je bil 5. Mato Molnar (13.13 m), štafeta Strniša, Štajner, Matjaš, Potočnik je osvojila 2. mesto (44.7 s), Milica Turk je bila 5. v mestu diska (29.72 m), Pavla Prisljan pa 7. v skoku v daljino (488 cm).

Mladinske so ekipno osvojile 6. mesto, prav tako kot tudi mladinci. Boris Salamon

Kegljanje

Derbi gostiteljem

V derbiju 16. kola v prvi medobčinski kegljaški ligi so kegljači Soštanja premagali vodečo ekipo Šenturja z rezultatom 5122:5054. Soštanjčani so tokrat prikazali eno najboljših iger in dokazali, da jih poraz z zadnjouvrščeno ekipo ni »spravil s tira«.

Za ekipo Soštanja so tokrat nastopili: L. Fidej 897, S. Fidej 865, Glavič 860, Rajster 859, Satler 831 in Križovnik z 810 podrtimi keglji.

S to zmago so se Soštanjčani uvrstili na drugo mesto prvenstvene lestvice. Ze v naslednjem kolu jih čaka težko gostovanje. V Celju se bodo pomerili z ekipo Obrtnika, za katero nastopajo znani celjski kegljači.

Dviganje uteži

Jaušovec in Sušek republiška prvaka

V soboto, 27. aprila, se je v dvorani »Poden«² v Škofji Loki odvijalo republiško prvenstvo v dviganju uteži za člane. Tega tekmovanja se je poleg dvigalcev TVD Partizana in Škofje Loke, TAK Olimpije, TAK Domžale in Partizana iz Celja udeležilo osem dvigalcev TAK Rudar iz Titovega Velenja. Tekmovanje so zaradi množične udeležbe izvedli v dveh delih. Ob 16. uri so nastopili dvigalci v prvih petih kategorijah. To so kategorije do 75 kilogramov, kjer smo že v samem začetku zabeležili lep dosežek. Ivan Javševc je v kategoriji do 52,5 kilogramov že nekaj let nepremagljiv in tudi letos je bil najboljši, saj je premagal vse svoje tekmece in osvojil zlato medaljo.

V tej prvi skupini je dvigal tudi mladinski prvak Stane Tomšič, ki je bil le za las ob medaljo. Med svojimi tekmecci je bil zdaleč najmlajši, a je bil v potegu vseeno odlični drugi, v sunku pa je malo popustil in osvojil še vedno odlično četrto mesto, kar je za dvigalca njegovih let lep uspeh.

Ob 18. uri so pričeli dvigati dvigalci teži od 75 kg. Tudi tu smo imeli svoje predstavnike. Matjaž Koželj in Justin Konovšek sta dvigala v kategoriji do 90 kg. Sušek v kategoriji do 100 kg, Melanšek, Vuk in Sešel pa v kategoriji do 110 kg. Tudi v teh kategorijah so starejši dvigalci dvigali bolje, saj so precej bolj izkušeni od mlajših. Tone Sušek je po letu zopet postal republiški prvak, saj je ugnal svoje mlajše tekmece in ostal nepremagljiv do naslednjega leta. Tudi Franc Melanšek, ki je bil vrsto let v samem vrhu dvigalnega športa, se ni predal in osvojil drugo mesto v svoji kategoriji, premagal ga je le tekmecc iz Škofje Loke, Justin Konovšek je zasedel tretje mesto v kategoriji do 90 kg, v isti kategoriji je bil Koželj četrti. Prav tako je četrto mesto osvojil tudi Branko Sešel v kategoriji do 110 kg. Veliko smolo pa je imel favoriti v tej kategoriji Bogdan Vuk, ki je imel tri neuspele poizkuse v potegu in ni nastopil nato v sunku. Omeniti moram tudi državni rekord Celjana Urankarja. V kategoriji do 82,5 kg je v potegu dvignil 135 kg.

Tako so velenjski dvigalci zopet posegli po dobrih rezultatih na republiškem prvenstvu in upajmo, da bodo dobro dvigali v drugem kolu, v začetku junija, proti celjskim dvigalcem.

Matjaž Koželj

Košarka

Končali tekmovalje

Kadetska ekipa soštanske Elektre je končala tekmovalje. V osmih mesecih so odigrali kar 35 tekem, od tega so 28 krat zmagali in 7 krat izgubili.

Na zaključnem turnirju, ki je bil konec preteklega meseca v Idriji, se zal niso najbolje izkazali. Premagali so ekipo Domžal, izgubili pa so z domačini in Triglavom. Zmago proti Domžalčanom so si zagotovili z dobro igro, podcenjevanje nasprotnika v ostalih dveh srečanjih pa jim je »prineslo«² poraz. Naklonjeni jim niso bili tudi sodniki, saj so Soštanjčanom v srečanju proti Triglavu dodelili kar 40 osebnih, nasprotniku pa le 16.

Edini, ki je prikazal dobro igro, je bil Kitak. Še posebej sta razočarala Rotovnik in Sešek.

Rezultati: Idrija: Elektra 79:68, Elektra: Domžale 72:65 Elektra: Triglav 62:83.

Končni vrstni red zaključnega turnirja pa je bil naslednji: Idrija, 6. Domžale 2, Triglav 2 in Elektra 2 točki (odločila je razlika v koših).

Za Elektro so zaigrali: Očepek, Pečovnik, Kitak, Rotovnik, Janič, Brešar, Marko, Blagošček, Dumbuya, Lipnik, Sešek in Kremer.

- gospodinjski aparati
- televizorji in glasbeni centri
- kuhinje
- kopalniška oprema
- stavbno pohištvo
- kotli in radiatorji
- kmetijska mehanizacija
- varilni aparati

Razstavno prodajni center
gorenje
Partizanska 12, Titovo Velenje
telefon 063/854-496

gorenje

GORENJE — NOTRANJA OPREMA, n. sol. o., Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja DSSS Gorenje Notranja oprema

OGLAŠA

prosta dela in naloge v DSSS

1. SAMOSTOJNI MATERIALNO-BLAGOVNI KNJIGOVODJA
2. VODJA POSEBNE FINANČNE SLUŽBE
3. REFERENT ZA KADROVSKE ZADEVE IN MOTIVIRANJE
4. GLAVNI KONTROLOR VHODNIH MATERIALOV

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- pod 1. — srednješolska izobrazba — ekonomski tehnik
— 3 leta delovnih izkušenj na finančnem-računovodskem področju
- pod 2. — višješolska izobrazba — ekonomist — finančna smer
— 5 let delovnih izkušenj na področju vodenja in koordiniranja financ
- pod 3. — višješolska izobrazba družboslovne smeri
— 1 leto delovnih izkušenj na področju kadrovskih zadev
- pod 4. — srednješolska izobrazba ali poklicna šola strojne ali lesne smeri
— 1 oz. 3 leta delovnih izkušenj na področju kontrole vhodnih materialov

Za navedena dela in naloge je določeno poskusno delo po pravilniku o delovnih razmerjih.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi oglasa na naslov: Gorenje SOZD, Delovna skupnost Splošni posli, Sektor kadrovskih zadev, 63320 Titovo Velenje, Partizanska 12.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 45 dneh po poteku roka za prijavo.

MALI OGLASI

PRODAM 126 P letnik 1978, neregistriran, Stefan Kolačko, Veljka Vlahoviča 44, Titovo Velenje. Ogled vsak dan od 15. do 16. ure.

PRODAM SEDEŽNO GARNITURO (raztegljiv trosed, 2 visoka fotelja), telefon: 857-533

PRODAM PRIKOLICO 450 Q, telefon 881-226.

PRODAM NOVE ZIMSKE GUME 145 x 12 in japonski stereo avtoradio — kasetnik, Martin Lenko, Bele vode 65, Šoštanj.

PRODAM ALI ZAMENJAM CIROEN GS Break za Jugo 45 ali Zastavo 101 Informacije na telefon: 840-054.

PRODAM BARVNI TELEVIZOR Gorenje. Informacije na telefon: 853-225.

PRODAM TELICO sivorjave pasme, staro eno leto, Ana Pečovnik, Letuš 43, Šmartno ob Paki.

KUPIM MANJŠO HIŠO ali večje stanovanje v Titovem Velenju, ali okolici. Informacije na telefonu: 857-641 do 9. ure ali po 16. uri.

PRODAM NOV BARVNI TV Gorenje Körting s teletekstom. Telefon 853-119, popoldan.

PRODAM HI-FI stolp Hitachi (45/60 W) in boxe (60/90 W). Telefon: 857-561.

UGODNO PRODAM POSTELJO 145 x 190 z jogijem in rabljeno kad za PS 620. Informacije popoldne po telefonu: 857-930.

UGODNO PRODAM SESTAVLJIVO SEDEŽNO GARNITURO iz šestih elementov in klubsko mizico. Informacije na telefon: 858-212, vsak popoldan.

UGODNO PRODAM skoraj novo, zelo veliko in dobro ohranjeno spalnico. Informacije vsak dan med 19. in 20. uri na telefon 853-376.

PRODAM OSEBNI AVTO GS 1.3, letnik 1979, kamp prikolico 450 Q in računalnik ZX Spectrum 48 K B. Cena po dogovoru. Informacije na telefon: 881-226.

PRODAM BRACO PRIKOLICO, Martin Pinoza, Tomšičeva 14, Titovo Velenje. Ogled možen vsak popoldan.

PRODAM KOMBI FIAT 850, letnik 1980 in Ami-Break, letnik 1971, vozili sta registrirani, Franc Veselič, Šlandrova 30, Titovo Velenje.

PRODAM sedežno garnituro (kavč, 2 fotelja) in otroško posteljico — komplet z vso posteljino. Naslov v uredništvu.

REJCI MALIH ŽIVALI! Nujno prodam več nemških srebrecov in gnezdo Kastor rex, na prodaj so tudi kunčnice. Naslov v uredništvu.

PRODAM R 4 letnik 1979. Informacije v popoldanskem času na telefon 858-136.

GIBANJE P

POROČILI SO SE:

Milan MRAVLJAK, roj. 1954, avtomehaničar iz Škal in Ana POLČNIK, roj. 1954, delavka iz Kokarj; Stojan KUKOVICA, roj. 1959, elektroinstalater iz Titovega Velenja in Ljubica JAVORNIK, roj. 1960, delavka iz Titovega Velenja; Miran KRUŠNIK, roj. 1963, avtomehaničar iz Titovega Velenja in Mojca JANC, roj. 1965, natakarica iz Titovega Velenja; Miroslav SITAR, roj. 1957, telef. mehanik iz Škal in Jelka ZAPUŠEK, roj. 1955, uslužbenka iz Lokovice; Rajko VODOVNIK, roj. 1962, avtomehaničar iz Podgorja in Jelka KLANČNIK, roj. 1967, dijakinja iz Titovega Velenja; Edvard

REŽEK, roj. 1960, strojni tehnik iz Titovega Velenja in Cveta ŠORN, roj. 1964, delavka iz Irij; Ciril VERDEV, roj. 1962, skladiščnik iz Podkrajja in Alojzija BIZJAK, roj. 1960, konfekc. iz Titovega Velenja; Anto PEJIČ, roj. 1953, rudar iz Titovega Velenja in Janja VUKANČIČ, roj. 1964, prodajalka iz Titovega Velenja.

SMRTI:

Marija MEŽA, kmetovalka iz Podkrajja pri Velenju, št. 18, roj. 1910;

Elizabeta REZONIČNIK, upokojenka iz Titovega Velenja, Kidričeva 23, roj. 1896;

Olga MASTNAK, gospodinja iz Titovega Velenja, Splitska 14, roj. 1926.

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE

Občinska geodetska uprava

razpisna komisija

objavlja dela in naloge

GEODETSKEGA REFERENTA ZA STORITVE

Poleg splošnih pogojev navedenih v zakonu o sistemu državne uprave mora imeti kandidat končano I. stopnjo Fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo smer geodezija in 3 leta delovnih izkušenj.

Pisne prijave sprejema kadrovska služba občine Velenje, Titov trg 1, Titovo Velenje 15 dni po objavi.

O izbiri bodo kandidati obveščeni najkasneje 30 dni od izteka roka.

Bife Pocaajt

iz Velikega vrha

vas vabi

vsako soboto na ples

s pričetkom ob 21. uri.

Zabaval vas bo ansambel VIS - VESNA

Vijudno vabljeni!

TAKOJ ZAPOSIM delavko za šivanje drobnih izdelkov iz usnja. Informacije po telefonu: 831-668.

ZAHVALA

Po kratkotrajni in hudi bolezn. nas je zapustila draga žena, teta in sestra

Ljudmila Jezernik

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: mož Franc, nečakinja Marta in sestre z družinami

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

Marije Meža

Repnikove mame

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se z besedo, pesmijo, cvetjem in mislijo poslovili od nje in vsem, ki ste nam pomagali v težkih trenutkih.

VSI NJENI

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, ome, prababice, sestre in tete

Angele Špital

roj. Perovec
iz Graškogorske 11, Titovo Velenje

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, ki ste v težkih trenutkih sočustvovali z nami. Hvala vsem, ki ste ustno in pisno izrazili sožalje, se v velikem številu poklonili njenemu spominu in njen grob prekrili s cvetjem.

Posebej se zahvaljujemo patronažni sestri ZD Velenje, posebej Tatjani, Sandi in dr. Zubarjevi.

Najlepša hvala govorniku Dragu Semetu za ganljive poslovilne besede, sodelavcem APS in EKO ter duhovniku za lep obred.

Vsem iskrena hvala

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, ome, sestre in tete

Marija Sevčnikar

JANEZOVE MAME IZ LAJŠ

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za pomoč v najtežjih trenutkih, za izrečena sožalja, darovano cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Iskrena hvala dr. Bogdanu Menihu za skrb in zdravljenje, govornikom za poslovilne besede, KS Topolšica, ZB Topolšica, lovcem Lovske družine Velenja, obrtnemu združenju, zasebnim gostincem, pevcem, godbenikom ter duhovniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: hčerka Ida, sinova Branko in Ernest z družinami, sestra Milka ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame, babice in prababice

Terezije Vranjek

rojene 15. 10. 1915

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za darovano cvetje, izrečena sožalja ter za številno spremstvo na njeni zadnji poti.

Še posebna zahvala velja vsem dobrim sosedom za nesebično pomoč v naših najtežjih trenutkih. Hvala tudi dr. Grošlju za dolgoletno zdravljenje, Antonu Jelenu in Slavku Glinšku za poslovilne besede, pevcem ter duhovniku za opravljen obred.

Ložnica, 26. aprila 1985

Žalujoči: vsi njeni

V SPOMIN

V nedeljo, 28. aprila, je minilo leto dni, odkar nas je tako nepričakovano in mnogo prezgodaj zapustil naš ljubi mož, oče in dedi

Jože Korošec

Že eno leto v grobu spiš,
a v srcih naših še živiš.
Ne mine ura, dan ne noč,
povsod med nami si navzoč.

Hvala vsem, ki se ga spominjate, obiskujete njegov grob, darujete cvetje in prižigate sveče.

Žalujoči vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage hčerke, mame in sestre

Marije Žučko

iz Kidričeve 3 v Titovem Velenju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, za vsestransko pomoč in spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebno zahvalo izrekamo godbi RLV, pevskemu zboru, govorniku Ivanu Gorograncu ter duhovniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: mama, sinova Franjo in Jože z družinama, sestra: Anđžela, brat Franjo z družino ter ostalo sorodstvo

Praznični dnevi v soncu, dežju in snegu

Kar dolgi so bili nedavni praznični dnevi. Za nekatere morda celo predolgi in dolčasni. Za to je krivo nič kaj majsko, ampak še vedno aprilsko vreme. Letošnji cvetoči maj se je prebudil v snežni odeji.

Kljub dežju, snegu pa je bilo v Šaleški dolini ob dnevu osvobodilne fronte in mednarodnem delavskem prazniku vendarle nadvse praznično. Na okoliških vrhovih so marsikje zagoreli kresovi, ob njih so se zbrali stari in mladi, marsikje so postavili visoke mlaje. Res pa je tudi, da so nekateri pozabili izobesiti zastave — simbole naše državnosti, pripadnosti in zvestobe naši skupnosti.

Spomin na krvave dogodke v Chichagu pred 99. leti, ko so se delavci borili za svoje pravice, smo v Titovem Velenju počastili s slavnostnim sprevodom z balkami, v katerem so tudi letos

sodelovali člani Rudarske godbe, rudarji, in drugi delavci, športniki ter predstavniki raznih društev. Slavnostni sprevod z balkami so podobno kot že nekaj let pripravili tudi v Soštanju.

Ob 11. uri se je na gori Jurišev začela proslava, na kateri je govoril predsednik občinskega sindikalnega sveta Ciril Grebenšek, v kulturnem programu so sodelovali člani Rudarske godbe in moškega pevskega zbora Kajuh, za veselo razpoloženje po proslavi pa so skrbeli Šaleški fantje. Udeleženci srečanja na Graški gori so položili tudi cvetje k spomeniku Nošenje ranjencev.

Po proslavi se je večina udeležencev odpravila na trim pohod na Lesjakov hrib. Vsakdo je dobil lepo prvomajsko značko.

Na večer pred 27. aprilom je bila v domu kulture v Titovem Velenju osrednja proslava v počastitev dneva osvobodilne fronte in mednarodnega praznika dela. Po koncertu Rudarskega okteta je izrekla slavnostne besede predsednica občinske konference SZDL Velenje Nada Zavolovšek-Hudarin, ki je nato podelila srebrna priznanja OF prizadevnim aktivistom. Predsednik občinskega sindikalnega sveta Ciril Grebenšek pa je podelil srebrne znake sindikatov posameznim sindikalnim aktivistom. Dobitnike srebrnih priznanj in srebrnih znakov smo predstavili v praznični številki Našega časa. Po podelitvi priznanj je bil še koncert moškega pevskega zbora Kajuh.

Mnogi so trimčkali tudi na plesišču

Po tem pohodu pa so nekateri pokazali svojo moč ob vlečenju vrvi. Za dve svinjski glavi in zaboja piva ter kokte je tekmovalo 8 moških ter 4 ženske ekipe. Pri moških je največjo žilavost pokazala ekipa KS Plešivec, med ženskami pa ekipa, ki se je predstavila pod imenom Razvajenke.

Takšna nepotrebna gneča pa je bila po končanem sprevodu z balkami pred Rdečo dvorano. V dvorani je bil zatem prvomajski ples. Čeprav je bil vstop prost, so bila odprta le ena vrata.

Cvetovi v snegu

kovinotehna **PRODAJNI**
CENTER
PREVALJE

ODPRLI SMO NOVA VRATA
DOBRODOŠLI

Zapisal in posnel Stane
Vovk

NAJRAJE NOSIM
HLACE

Elkroj